

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy óra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy óra 2 k. 40 l.

HIRDETÉSEK:
6-hasábos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

Nyitótér sora 40 fillér.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Staubert József.

Kedd, július 24.

Mai számunk főbb közleményei:

Vezércikk: Aradi zálogház.
Házasság — és kormányválság.
Oroszország nem trétál.
Tessék idegen vállalkozó!
Az angol királynő mint házasszony.
Az ál királyi ügyész.
Oh, azok a fiatalok!
Az aradi vár legújabb foglya.
Egy huszártiszt szerelme.
Kirándulás Gainara.
Tárcza: A kínai háború és én. Irta: Dr. N. Gy.
Regény-Csarnok: Modern Ophélie. Fordította: Liptai Imre.

Aradi zálogház.

(A helyi pénzügyintézetek figyelmébe.)

Egy előkelő aradi polgártól vettük az alábbi cikket, melyet azzal a megjegyzéssel közlünk, hogy szívesen adunk helyet ellenvéleményeknek is.

Arad, július 23.

Nem vagyunk biztosak felőle, aktuális-e a kanikulában zálogházzal elmélkedni. A vagyonosabb osztály ilyenkor üdülésre pihenni tér és nem szereti problémákon törni a fejét. A szegényebb osztálynál pedig egyre megy: annak nagyon is gyakran szüksége van rá, hogy bármi áron és módon pénzre tegyen szert. Szegény ember felkeresi a zálogházat, a mikor baja van: tehát télen is, nyáron is. Ez a szomorú kérdés illetően időszerű a kánikulában is.

Ez a zálogház kérdése égető aktualitással bír különben azért is, mert ezen

intézmény egyszerre — tegnapi-mára — megszűnt. Megszűnt pedig azért, mert a kereskedelemügyi miniszter elrendelte, hogy a zálogházi kamatláb arany és ezüst tárgyak után tizenkét százaléknál, más nemű tárgyak után pedig tizenhét százaléknál magasabb nem lehet. Ezen intézkedésre a zálogházak tulajdonosai azzal feleltek, hogy csak arany és ezüst tárgyakra adnak kölcsönt, tehát *tizenkét százalékra: igen, más nemű tárgyakra, tehát tizenhét százalékra: nem.*

A dologban talán nincs logika, de annál több ráció. Mert a tizenhét százaléknál több költség lehet és van is, mint a tizenkettőre és ennél fogva a tizenkettőben több nyereség lehet és talán van is, mint a tizenhét százalékban. A számok is csalnak és ezuttal tévedésbe is ejthették a minisztert.

De a nagyobb hibát abban kell keresnünk, hogy intézkedés nem történt az esetre, ha a leszállított kamatláb következtében a zálogházak beszűntetik a kölcsönadást. „Gouverner c'est prévoir“: az eseményeket előre kell látni és a bajt meg kell előzni. A mely percben a régi zálogház azt mondja: nem adhatok erre a kabátra, erre a szőnyegre, vagy erre a szekrényre tizenhét százalékon alól, már az új zálogháznak kellett volna helyébe állani és mondania: „adok én“.

Mert szegény ember nem várakozhatik a végső szükségben, akkor, midőn

„kétszer kap, ki gyorsan kap“. Tizenhét százalékos is könnyebb fizetni, ha van és lesz miből, mint koplalni és nem kapni semmit. Bármily valláson is legyen valaki: böjttel nem lehet az éhínséget megszüntetni.

Itt segíteni, még pedig gyorsan segíteni kell. És ne várjuk a segítséget sem az államtól, sem a várostól. Ez a társadalom kötelessége.

Tudjuk, hogy Arad városa is tervezi a zálogház felállítását. De ebben a dologban nem sokat bizunk. Először: mert az idő eltelik és nem történt és nem történik semmi. Továbbá a városnak nincs erre való pénze, ellenben van sok más dolga és végre nem is ért az üzlethez. Nem kívánatos, hogy ebből a dologból legyen akár nyeresége, akár vesztesége. Ne nyerjen a szegény embereken és ne fizessen rá humanizmusból.

A zálogház felállítására hivatott faktort az aradi pénzügyintézetekben kell keresnünk és találnunk. Ebben a tényezőben feltétlenül megbízhatunk. Az intézetek által felállított zálogház nem fogja összetéveszteni e kérdésben a humanizmust az üzlettel, mert mi sem hátrányosabb ennél. Itt üzletről, hitelről, a földhöz ragadt szegény ember hiteléről van szó. Össze fogják egyeztetni a szegény ember hitelének szükségét azzal, a részvényesekkel szemben vállalt feladatukkal, hogy megtalálják számadásukat. *A létesítendő zálogház tisztességes jó*

TÁRCZA.

A kínai háború és én.

Irta: Dr. N. Gy.

Mint minden jóra termett házas embernek, úgy nekem is van anyósom. Elcsépelet dolog nagyon az anyósokkal foglalkozni, de miután aratás után vagyunk és a kevés szem mellett a szalma és szalma között is van különbség, bemutatam az anyósomat, már csak azon aktualitásáért is, hogy rajongva lelkesedik a kínai háborúért, illetve nemzetközi hadseregért s mohón kap minden híren, mely — ezek sikeréről ad számot.

A kedves mama — anyósom — felette áldott, jó lélek. Egész nap nem csinál semmit, csak kávézik liter számra, ebédel — kettő helyett, újságokat olvas, megint kávézik, aztán nagyot vacsorál. Közben szórakozásul engem oktat, a gyermekeket többször megveri; más-különből elég nyugodtan vagyunk — éjjel, mikor alszunk.

De hogy a dologra térjek, elmondom, mit jelent a felül írott czím.

Nap-nap után olvasván anyósom a kínaiak kegyetlenkedéseit, egész izgatottan, ne mondjam átszellemülve, beszél a jövőről, mely az eltört kínai birodalmat feldarabolja s megérdemelt büntetéssel sújtja majd. Erről annyit beszélt, hogy evés közben a kanalat is kibeszéli kezemből, mikor meg az csörömpöl a tányéron — akkor kikapok.

Ezért s ilyenekért nagyon természetesen én a kínaiak pártján voltam és sok ezer éves hagyományaiak révén védelmeztem őket addig, míg a mama ingerülten felugrik az asztaltól és legalább az egyik ételből nem eszik, s így több marad a gyermekeknek.

Az egyik újságban az volt írva, hogy a németek, olaszok milyen lelkesedve, önkéntesen vállalkoznak a kínaiak ellen harcolni.

— Lássá — mond anyósom ragyogó szemekkel — maga is kedves vejem uram, mint művelt ember, elmehetne harcolni oda, hol a művelt világ küzd, de... ahoz bátorság is kell!

Elképedtem anyósomnak ezen a kijelentésén, mert ugyan sokfajta jóneműségét tapasztalom irányomban való érzelmeinek, de ez több a soknál is.

Hallgatva néztem tányéromat.

— Nos — folytatja a mama — mit szól hozzá jámbor?

En, hogy csakugyan kimutassam jámborságomat — nem szóltam semmit.

Telt az idő, folyik a harc Kinában.

Egy napon délben, amint haza megyek, harcias pózba vágtam magam s mellemet kidüllesztve kijelenttem anyósom és feleségem előtt, hogy megyek Kinába harcolni, mint önkéntes.

Feleségem elképedt, anyósom ragyogó szemekkel keblére zárt, úgy hogy a bordáim szinte ropogtak belé, sőt borotvátlan tuskyszerű arcomat meg is csókolta.

— De hát fiam, csakugyan megy? — kérdé ő.

— Megyek — mondtam. Még pedig úgy, hogy előbb Nagyváradra megyek, mert ott van egy titkon szervezkedő önkéntes csapat bizottsága, mely előtt személyesen kell megjelenni, a többi aztán magától jön. Holnap megyek, aztán jövök pakolni.

Feleségem elképedve nézett rám, úgy vettem észre, mintha mosolygott is volna, mert sejtette, hogy valami olyasfélében töröm a fejemet, melyért lesz háború, de nemcsak Kinában, hanem itthon a házban is.

Elhatározásomnak oka az volt, hogy egyik régi, jó cimborám, a bizonyos Hymen rózsalánczát készült nyakába akasztani, de mielőtt az anyakönyvvezető előtt a boldogító igen elhangzanék, meghívott, hogy menjek Nagyváradra *legénytemetésre*, melyet több jó cimborával fog majd rendezni, hogy annál alaposabban bucsuzhassék el a legényélettől.

Másnap át is mentem Aradról a püspöki városba. Már három nap és három éjjel bucsuztattuk minden kigondolható módon és eszközökkel cimboránkat, mikor a negyedik reggel is ránk virradt.

Elhatároztuk, megyünk fürdeni. Nem egész biztos lépésekkel, de annál vigabb hangulatban parkodtunk a fürdő felé, mikor egy utca kanyarulatnál elébem toppant az anyósom. En megálltam, mintha lábaim meggyökereztek volna a mámor kirepült fejemből jobban, mintha zuhany érte volna.

üzlet lesz és segíteni fog a legalsóbb tízezren. Csakis akkor, ha nem nagyon idealisan fogjuk fel e kérdést, ha hozzásimul a szükséghez és a gyakorlathoz, csakis akkor van igazán kilátása a sikerre.

Ebben az égető kérdésben hivatkozunk az aradi pénzügyvezetők vezető férfiainak bölcs belátására, gyakorlati érzékére és jó szívére. Erős akarat és megértik egymást, mint az már más kényes esetben is történt. (=)

Házasság — és kormányválság.

— A belgrádi szenzáció. —

Arad, július 23.

Hányszor ültette föl a fáma a világot azzal, hogy a szerbek ifjú királya élettársat választott magának s jegyet váltott valakivel. Valahányszor utra készült, utazási tervét mindig kapcsolatba hozták valamely házassági tervvel. A mikor bármely európai udvar vendége volt, nyomban azt híresztelték róla, hogy leánynézőben van ott.

Persze a hírek után nyomban következtek a czáfolatok. Sándor királynak nem volt szándéka behajózni a házasság kikötőjébe, vagy más akadályba ütközött a házasság terve. A fiatal, alig 24 éves király mindig menyasszony nélkül tért vissza hazájába.

Most azonban egyet gondolt Sándor király. Nem nézett körül az európai udvarokban, nem keresett leányt hazája határán kívül, hanem körülnézett Szerbiában, nem találta-e olyant, a ki alkalmas volna a trónt megosztani vele. Keresett és talált: egy özvegyet, *Draga Masin* a neve és a *Lunjevicák* ősi nemzetségéből való.

Ezt a nőt szemelte ki Sándor király arra, hogy társa legyen az életben és a trónon. A távirat, a mely ezt a szerföltött érdekes esküvőt hírül adja, következőképen hangzik:

— Hát drága vejem uram, hát ez az a bizottság, a mely önkénteseket toborz Kinába? En alig hallhatóan rebegtem: igen! Czimboráim kaczagtak.

— Igen? Na jó, majd leszámolunk s — ezzel elrohant.

Czimboráim újból bekaczagtak.

Hogy anyósom ott termett, ez a dolog úgy történt, hogy egyik fivére Nagyváradon lakik, hírtelen nagy beteg lett, mire anyósomat sürgönyileg hívták oda, a miről én persze nem tudtam semmit, míg ellenben ő meghallotta, mert a hír terjed, hogy milyen legénytemetés folyik már napok óta a városban. Mikor meglátta héttagból álló kompániánkat, rögtön tisztába volt a kínaiak ellen való lelkesedésem kitalálásával.

Ez a vihar elvonult felettem, ettől már nem félttem — de a leszámolástól igen. Czimboráim boszantottak, mire elhatároztam magam és még két napig bucsuzkodtunk a czimborákkal.

Két napig pihentem, illetve gyógyultam és erőt merítettem az itthoni fogadtatásra.

Bevégezem. Ne.n untatok senkit fogadtatásom *kellemeinek* leírásával, csak annyit jegyzek meg, hogy a kínai ágyuk bömbölései és golyói hitvány bodzapuskává törpültek képzeletemben, az anyósom rendezte leszámolással szemben. —

En hallgattam s ettől a percztől kezdve dühös ellensége vagyok a kínaiaknak s azt kívánom, hogy a boxerek közül a golyószórók óránként annyit pusztítsanak el, mint ahány szót vágott fejemhez anyósom egy óra alatt. Akkor nem tart sokáig a kínai háború!

Belgrád, július 22.

Sándor szerb király egy proklamációjában hírül adja a szerb népnek, hogy tegnap eljegyezte *Draga Masin* asszonyt, *Natalia* királyné volt udvarhölgyét. A menyasszony özvegy és a *Lunjevicák* ősi vojvoda nemzetségéből származik. Atyja annak idejében előkelő politikai szerepet játszott.

Belgrád, július 22.

Sándor királynak ma kiadott proklamációja következőleg hangzik:

„A szerb néphez!

Mivel tudom, hogy népem már régóta óhajtja házasságomat, elhatároztam, hogy népemnek ezt a kívánságát teljesítem, mert kötelességemnek tartom, hogy ama nép számára, a mely elődeim iránt épen úgy, mint irántam is annyi fényes tanujelét adta szeretetének és ragaszkodásának, ezzel az aktussal dinasztijának állandóságát biztosítsam a jövőre nézve. Népem iránti eme kötelességemet annál örömebbteljesítem, mint-hogy életemnek e fontos lépésével egyúttal érzelmeimnek engedelmességek, midőn oly nőt választok, kivel a béke, boldogság és meglegedés fog beköltözni hajlékomba. Szerbia állami létének rövid ideje alatt igen sok rázkódtatást élt át és számos nehéz küzdelem ment keresztül. Csak a legutóbbi időben kezdtem magához térni és bizom istenben, hogy nem sokára teljesen helyre fog állani, ha állandóan abban az irányban fejlődik, melyen ama nap óta haladt, mikor népem, felhívásomat követve egyesült és testvériesen egybeforrt. Igyekezni fogok, hogy népemnek továbbra is boldog, békés házasság-életet adjak.

Dinasztiánk a népből származott és e tényben van büszkesége és hatalma. A szerb nép, a mely a legsúlyosabb viszonyok közt saját erejéből nemzeti államot tudott alakítani, megszilárdítani és megnagyobbítani, ez a nép joggal követelhet tiszteletet mindenkitől. Ezért, azt hiszem, igazam van, midőn e népből választok magamnak élettársat, a ki megalapítsa boldogságomat. Ez jogom annál is inkább, mert ma már az államok uralkodóinak politikáját többé nem a rokonsági viszony irányítja, hanem a népek érdekei. Meg vagyok győződve, hogy drága népemnek első sorban az az óhaja, hogy királyát boldognak és elégedettnek lássa, és hogy királynéja mindig hű és őszinte társnője legyen királyi férjének és neki szeretetével kedvet és erőt adjon, hogy Szerbiának és a kedves szerb népnek szolgáljon. *Nagy Milos* hű neje, *Ljubica* fejedelménőnek a neve a ki a népből származott és mégis méltó első fejedelménője volt Szerbiának, mindenkör a mai Szerbia halhatatlan megalkotójának neve mellett fog ragyogni. Ezért tehát nagy szerencse reám és népemre nézve is, hogy ebből a népből merithetem Szerbia és hazám erejét.

Boldognak érzem magam, hogy azt a nőt választottam, a ki méltó, hogy Szerbia királynéja legyen és a ki örömmel fogja megosztani az én sorsomat és a hazámét. Ez a nő unokája annak a férfinak, a ki egyik legjelentékenyebb munkatársa volt *Nagy Milos*nak a mai Szerbia megalapításánál. Ez *Draga* asszony, a boldogult *Panta* urnak és neje, *Andia Ljunevitzának* a leánya. Ezennel tudtul adom, hogy vele ma eljegyeztem magam és fogadom, hogy most, midőn megalapítottam életem boldogságát, isten segédelmével, erős akarrattal és lelkesedéssel akarok és fogok dolgozni drága hazám megerősítésén és boldogításán.

Sándor.”

Ezzel az eseménnyel lehet kapcsolatban az a hír, a melyet Karlsbadból kapunk táviratilag s a mely arról szól, hogy *Milán* ma reggel onnan elutazik, valószínűleg Belgrádba.

De a mi ennél jóval fontosabb, az a már vasárnapi számunkban közölt távirati hír, hogy a szerb kormány beadta lemondását. Az első távirat úgy szólt, hogy a lemondás oka ismeretlen. Ma szintén érkezett távirat Belgrádból, mely azt jelenti, hogy a király a kormány le-

mondását elfogadta. Minden je! arra mutat, hogy a szerb kormány helyteleníti a király házasságát és lemondásának ez volt az oka.

Belgrád, július 23.

A kabinet a lemondását szombaton délután több óráig tartó igen izgatott minisztertanácsban határozzák el. *Györgyevics* *Vladán* miniszterelnököt, aki külföldön tartózkodik társai a határozatról táviratilag értesítették. A miniszterelnök válasz-táviratában, a melyet nyomban elküldött, minisztertanácsai eljárásával szolidárisnak vallotta magát, és ennél fogva *szintén beadta lemondását*.

Sándor király vonakodott a lemondást elfogadni. Kifejezte azt az óhaját, hogy a miniszterek vonják vissza lemondásukat, de ezek a pénzügyminiszter elnöklésével tartott minisztertanácson egyhangulag kijelentették, hogy ragaszkodnak az elhatározáshoz. A lemondás okának általában azt mondják, hogy a *kormány határozottan állást foglalt a király házassága ellen*. Mihelyt Sándor király közölte a miniszteriummal elhatározását, hogy *Massinnét* nőül veszi a kormány tiszteletteljes ellenvetésekkel válaszolt, melyekben a házassági terv politikai hátrányait fejtegették. Midőn ez a felszólalás teljesen eredménytelen maradt, következett a lemondás.

Masinné egy mérnök özvegye és 42 éves. Az eljegyzés közzététele óta Masinné házát a testőrség egy osztálya őrizi, hogy a hölgyet megoltalmazza a lakosság alkalmatlankodásától. A lakosság a király házasságának hírét a lelkesedés minden jele nélkül fogadta. Csak néhány magánháza tüzek zárlót. Feltűnő, hogy az állami épületek, nevezetesen a miniszteriumok, eddig vonakodtak a lobogót kitűzni.

Sándor király tegnap délben fél 12 órakor meglátogatta menyasszonyát, a kinek háza előtt kettős diször-ág áll. *Milán* király és *Györgyevics* miniszterelnök visszaérkezését minden órában várják. Híre jár, hogy *Milán király le fog mondani a hadsereg főparancsnokságáról*.

Szombaton este a királyi konakban ebéd volt, a melyen *Nestorovics*, a skupstina elnöke is részt vett. Sándor király hír szerint egyenesen megkérdezte őt, vajjon a nép helyesli-e házasságát. *Nestorovics kitérőleg válaszolt*. A belgrádi községtanács testületileg jelent meg, hogy a királynak kifejezze szerencsekívánatait.

Belgrád, július 23.

A Magy. Táv. Iroda jelenti: A kabinetalakítás ügyében a következő miniszterlista van forgalomban: Elnökség és belügy: *Krisztics* *Nikola*; külügy: *Kozanics* *Smia*; pénzügy: *Csirics* *Ilia* ezredes; hadügy: *Pavlovics* *Milovan* tábornok; igazságügy: *Stefánovics* *György*; Közgazdaság *Zsivanovics*; építkezések: *Popovics* *Damján* alezredes; közoktatás: *Miuskovics* dr.

Belgrád, július 23.

Veljkovics *Voislav*, a király kabinettitkára, *szintén lemondott*. Lemondását a király elfogadta, Sándor király hír szerint a skupstina elnöke előtt, midőn ez nem akart határozottan válaszolni arra a kérdésre, hogy a közvélemény mit szól a házassághoz, így szólt:

— Akár helyeslik szándakomat, akár nem, én szeretem ezt az asszonyt, őt választottam nőül és minden körülmények közt feleségül is veszem.

Újabb jelentések szerint a szerb király jegyese 39 éves. Biarritóban ismerkedett meg vele, hol *Natalia* ex-királyné közvetítte az ismerkedést. Ő sietette házasságot is.

A minisztertanács egy ezredet küldött a hírrel Karlsbadba *Milánhoz*, azzal a kéréssel,

hogy minden áron akadályozza meg a házasságot.

A minisztertanács tagjai és a szkupsina elnökei testületileg jelentek meg Sándor királynál, kérve, másítsa meg szándékát.

A távirat, melyet Milán fiához intézett, szó szerint így hangzik:

„Mint atya, sajnálom e lépést, melyet tettél; mint a tényleges hadsereg parancsnoka pedig — visszalépek“

Bécs, július 23.

Milán király ma délben Bécsbe érkezett és fogadta a „Wiener Zeitung“ munkatársát, aki előtt fiának házassági tervére vonatkozólag igen érdekes dolgokat mondott.

— Mindjárt a távirat vétele után — szölt Milán — amelyből fiam eljegyzéséről értesültem, lemondtam a szerb hadsereg főparancsnokságáról és Bécsbe jöttem, hogy tájékoztassam magamat fiam tettének diplomáciai következményeiről. Az országot is, engem is fölötté kinosan és kellemetlenül érint fiam eljárása s a mennyire csak tehetem, latba fogom vetni hatalmammat, hogy a diplomáciával együtt ellene szegülhessek szándékának.

TÁVIRATOK.

A transzváli háború.

London, július 23. (Saj. tud. táv.) Roberts lord jelenti Pretóriából e hó 22-éről: A burok Heidelbergtől keletre 13 mértföldnyire körülvették a vasuti állomást, megtámadták és igyekeztek szétrombolni. A helyőrség két század dublini vadászból állt, a vasuti hivatalnokon és a jedmanrikon kívül. Hart tábornok Heidelbergből kivonult, de a burokat már megérkezése előtt visszaverték.

Decrais beszéde.

Bordeaux, július 23. (Saj. tud. táv.) Decrais gyarmatügyminiszter egy banketten, melyet választói rendeztek, kijelentette, hogy a Waldek-Rousseau kormány a béke és a becsület elvét követve, a kínai ügyben megszerezte az egész világ becsülését és bizalmát.

Elrabolt dragoman.

Konstantinápoly, jul. 23. (Saj. tud. táv.) A kirk-killissai francia konzuli ügynökség dragomanját (Drinajet vilajet) a rablók elragadták és 4000 török font váltságdíjat követelnek érte. A francia nagykövetség felszólalt a portánál, mely közölte, hogy intézkedtek a fogoly kiszabadítása iránt.

Oroszország nem tréfál.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 23.

Ha valamelyik európai államnak haszna lesz a kínai háborúból, ugy Oroszországnak bizonyosan lesz.

Oroszország önző módon, de legalább komolyan fogta fel a helyzetet. Nagyhatalmi állásához méltó haderővel szállott harczba s Kína közelsége, meg egyéb kedvező körülmények nem tették elbizakodottá, Japánnal való szövetsége pedig nem fogja gondtalanná tenni, hanem bizonyára éber figyelemmel fog őrködni érdekei fölött. Az oroszok önértetére eléggé jellemző fenyegetődzések, amelyről ma hozott hirt a táviró: „Ha az orosz követ meggyilkoltatott, akkor a pekingi császári palota a földig fog leromboltatni!“ A fenyege-

tés kissé nagyhangu ugyan, mert a császári palota az idegen hatalmak előtt nem éppen oly könnyen hozzáférhető, de ez a hang mindenesetre hasznosabb és hatásosabb Kinával szemben, mint bármily udvarias telegrammok és jegyzékek váltása.

A helyzet képe, a hadak állása ma nem változott. A háboru az eddigi nyomokon folyik, a többi állam készülődése ugyanolyan, mint a mult héten.

A mai eseményekről a következő távirati jelentések szólnak:

Ismét kínai vigasztaló távirat.

London, július 23.

A Reuter-ügynökség jelenti: Az idevaló kínai követség a Foreigne Office-nek egy táviratot adott át, amely szerint Ketteler báró kivételével még valamennyi követ életben van és mind a kínai hatóságok oltalma alatt állanak. A táviratnak nincsen dátuma.

Japán Kína ellen.

London, július 23.

A Reuter-ügynökség jelenti Jokohámából: A koreai kormány folytatja a csapatoknak a határra való küldését, hogy megakadályozza azt, hogy a kínaiak átlépjék a határt. Már összeütközés történt.

London, július 23.

A japán sajtó a japán és a kínai császár között történt táviratváltásról szóló cikkeiben rokonszenvének ad kifejezést a kínai császár iránt, akinek szerencsétlen helyzetét sajnálja, de egyhangulag hangsúlyozza, hogy abban a reményben, hogy Kína és Japán között szövetség jöhesseu létre, csalogani fognak. A lapok azt tanácsolják a kínai kormánynak, hogy mondjon le arról az álomról és haladjon inkább karöltve Japánnal a civilizáció útján. Kínának mielőbb szigorú intézkedéseket kell tennie a rend helyreállítására. Csakis ebben az esetben lehetne szó Japán barátságos szolgálatairól.

London, július 23.

Hiteltérdemlő oldalról azt állítják, hogy Japán utasította a sendai hadosztályt, hogy Hiroshimában készenlétben álljon, hogy esetleg Kinába szállithassák.

Anglia tartózkodik.

London, július 23.

A Times jelenti Sanghaiból tegnapi kelettel: Hivatalos közlés szerint Angliának az az elhatározása, hogy megfelelő csapatmennyiséget tart készen a sanghaji főkonzul rendelkezésére, hogy szükség esetén a Jance-tartományokban a szolgálatot elláthassa, kitünő hatást tett. A kínaiak ebben Anglia komoly szándékát látják, hogy érdekeit megvédelmezi, a rendet ezen a vidéken fentartja és egyuttal a nankingi alkirálynak támaszt nyújt.

Orosz hadak Kinában.

Pétervár, július 23.

Grodekov tábornok táviratozza a hadügyminiszternek, Chaborovszkból e hó 19-éről: A Zabajkaillal határos osztaályok összes alkalmazottjai és vasuti munkásai 800 vezetővel Aigumba indulnak. Manduria állomáson a házakat és boltokat mongol bandák kifosztották, de a határt átlépni nem kísérelték meg. Orlov tábornok csapatainak összpontosítása akadálytalanul halad előre. A csapatokat két és fél hónap alatt élelemmel látják el.

Pétervár, július 23.

Ginejko alezredes a Zareiszki-féle osztaály főnöke, összeütközött a kínaiakkal, mely alkalommal 3 katona és 2 önkéntes paraszt elesett és egy tiszt, valamint 10 katona és önkéntes

paraszt megsebesült. E hó 18-án a kínaiak a Ekko-erődből szorongatták a Nikolaiski-féle csapatosztály előőrseit. Az előcsapat sorakozott és elűzte a kínaiakat, a kik 200 halottat vesztettek. E hó 19-én a kínaiak elhagyták Ekko erődot. A zászlókat bevonták, az ágyukat elszállították és az erődot felgyújtották. Az oroszok e közben két halottat vesztettek. Szervianov ezredesnek egy osztaály a hó 20-án reggel Mihailovo-Szemenovszkojén ment keresztül. E hó 19-én Blagoveszenszket éjféltől reggelig gyengén ágyuzták. 20-án az ágyuzást bár gyengén, folytatták. Az oroszok vesztesége egy halott és egy sebesült. A városban semmi különös sem történt. E hó 19-én Pecsonkin ezredes egy osztaály a Amur balpartját megszábadította a kínaiaktól. Egy Charbinból jövő csapat keresztülment Fugdinon és akadálytalanul haladt tovább.

Pétervár, július 22.

Michailovo Semenovszkojéj e hó 20-án érkezett távirat jelenti: Egy e hó 13-án Chabrinból elindult gőzös idehozta az orosz-kínai bank ottani osztaályában alkalmazott hivatalnokok családjait. E hó 20-án Chabrinban még teljes nyugalom uralkodott. A vasuti igazgatóság védőrsége Chabrinban összpontosult. A kínai csapatok nyugodtan viselkednek, de a kínai lakosság magatartása rendkívül ellenséges. Nemcsak hogy kifosztotta az oroszok hátrahagyott tulajdonát, de meg is támadta az oroszokat. A Chabrinnál épülő hid mellett levő villamos állomást elpusztították.

Az oroszok hódításai.

Pétervár, július 23.

A hadügyminiszterhez intézett tegnapi keletű császári ukáz elrendeli a hadiállapotot Szibéria, Turkesztán és Semirjecsevszk katonai kerületeire nézve. A kormányzó-szenátushoz intézett másik ukáz elrendeli, hogy a nevezett katonai kerületek összes tartalékosait behívják.

Pétervár, július 23.

Alexejev altábornagynak Csifuból, e hó 20-áról kelt távirata azt mondja: Tegnap a várost a kínai csapatok két napi makacs ellenállása után a szövetséges csapatok rohammal bevették. mely alkalommal 60 ágyu és sok hadiszer zsákmányul esett és egy nagy lóporraktár megsemmisült. A város elleni támadást mely két oldalról történt, a „Vladimir Monomach“ czirkáló két 120 miliméteres ágyuja készítette elő. Veszteségök 200 halott és sebesült. A matrózok és utászok, akik az átkelést készítették a csapatok részére a csatornán, nem szenvedtek veszteséget.

Pétervár, július 28.

A „Rusky Invalid“ közli Alexejev altábornagynak Csifuból e hó 19-éről kelt táviratát, mely azt mondja: A szövetséges csapatoknak Tiencinnél kivívott győzelme után a kínaiak elhagyták az Inpania erődot és erődítéseket, észak felé hátráltak és Peking irányában elmenekültek. Inpanit az oroszok bevették. Az erődot, melynek belsejét felgyújtották, a robbanás veszélye miatt nem szállták meg. A kínai város, mely a szövetségesek kezében van, engedelmisséget és meghódolást ígért. Az alkirály a város sánczainak elfoglalása után valószínűleg elmenekült.

Az oroszok fenyegetődznek.

Szt.-Pétervár, július 23.

Az orosz kormány elhatározta, hogy ha az orosz követ meggyilkoltatott, a pekingi császári palotát földig leromboltatja.

15.000 francia Kinában.

Páris, július 23.

A francia kormány, hir szerint, tizenöt-ezer embert szándékozik Kinában tartani.

SZINHÁZ ÉS IRODALOM.

A színház műsora:

Kedd: Tosca, színmű. Gál Gyula felléptével.
Szerda: Szökik a direktió, bohózat. Gál Gyula felléptével.

— A színház vendégei. Molnár László az országos nevű drámai művész, a Magyar Színház hásszerelmese, mint az országos színészegyesület elnöke, vasárnap estétől hétfő estig Aradon időzött Leszkay András igazgató vendégeként. Vele érkezett Mészáros Kálmán egyesületi irodaigazgató. Vasárnap *A bibliás asszony* előadását nézték meg, melyről nagy elismeréssel szölköztek. Molnár az állandósított színészet körülményeiről szerzett alapos tájékozást, hogy annak idején kellő helyen érvényesítse tapasztalatait.

* Gál Gyula Aradon. Kellemes meglepetést szerzett Leszkay András az aradi közönségnek, midőn erre a hétre vendégül szerződtette Gál Gyulát, ez időszereint a Vigszínház, jövőre a Nemzeti Színház kitűnő tagját. A fiatal művész tegnap még Budapesten játszott és ma érkezett Aradra, hol szülőinél szállt meg. Első föllépte Sardou érdekes drámájában a *Tosca*-ban lesz. Senki sem játszta még Aradon Scarpiát azzal a megrázó erővel, mint Gál, ki az östehetség sajátosságával a színjátszás végleteiben a tragikumban és a komikumban egyforma nagy. Szerdai föllépte *Szökik a direktió* pompás bohózatban, erre való bizonyíték lesz. Tosca czímszerepét *Angyal* Ilka játsza, a kinek a nyári műsorban ez kedvező alkalom lesz annak igazolására, hogy az emberi érzések skálájának kifejezésére a távollét esztendeiben sok erőt és finomságot gyűjtött. Jegyeket Gál első vendégtájkára már ma délután váltottak. Kedden a szerdai előadásra is válthatók jegyek a téli pénztárnál.

* Polgár Sándor visszaszerződtetése. Leszkay igazgató 1901. virágvasárnapjától 1902-ig szerződtette Polgár Sándort komikus és énekes színésznek és operettrendezőnek, a mely minőségben már egy évadban megnyerte az aradi közönség tetszését. Most *Kreccányi Ignác* szintársulatának a tagja hasonló minőségben.

Tessék idegen vállalkozó!

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 23.

Valóságos mánia nálunk, hogy a helyi ipart nem becsüljük eléggé, hanem, ha csak lehet, idegen iparosokat portálunk, idegenből szerezük be szükségleteinket és idegen imadásba merülünk. Hogy ez a helytelen gondolkodás és szokás néha mit eredményez, arra nézve igen eklatáns bizonyíték az az eset, melyet ma jelent *Kolozsvári* tudósítónk.

Kolozsvár hatósága a vízvezetési munkák végzésére különböző, szakképzett s általa megvizsgált iparosoknak adott engedélyt. Ilyen engedélyt a nyelieken kívül budapesti, sőt bécsi czégek is kaptak. Mi sem természetesebb, hogy a nagyközönség a vízvezetési munkát az utóbbiakkal végezteti, mint a melyek jobban lévén szituálva, mint az ottani szegény iparosok és vállalkozók, ugyancsak ütik a maguk érdekében a reklám nagy dobját.

Egyik egyetemi tanár, háztulajdonos, egy részlet-munkát szintén igyegen vállalkozóval végeztetett, a ki Budapestről került Kolozsvárra. A munka megkezdése előtt a vállalkozó „mérnöke” (ma már minden molnár legény mérnök) körülbelül 28 forintra jelezte a teljesítendő munka árát. Ebben megegyezve, egy szerelő egy napszámossal két délután elvégezte a dolgot. Hogy milyen sikerrel, azt egyelőre nem lehetett kipróbálni.

Pár hónap mulva a vállalkozó számlát küld ki 74 koronáról. A megrendelő betelefonoz a

vállalkozó irodájába, hogy mi dolog az, hogy 74 koronáról számlát küldenek rá, mikor 28 frtban alkudtak ki, s hogy nem tartanak e helyesnek, ha a számla csak akkor egyenlített ki, ha a munka jóságáról meggyőződhetnek.

A vállalkozó roppant udvariasan válaszol, kijelentve, hogy a számla könyvelői tévedésből küldetett ki, a 74 k. helyesen van fölszámítva az egységárak alapján, de csak akkor lesz fizetendő, ha a majdan megjelenő próba alkalmával a munka beválik.

Ismét mulik az idő, mikor a megrendelő újból megkapja a fölszólítást a 74 korona három nap alatt leendő befizetésére. Rögtön telefonál:

— Kérem az urakat, már megmondtam, hogy fizetek bármikor. Most újból fölszólítottak. Küldjék el nekem a részletes számlát, hogy a fölszámított tételeket átvizsgálhassam, s én azonnal fizetek.

A vállalkozó újbóli bocsánatkérés mellett kijelenti, hogy rövid időn belül szolgálni fog r részletes számlával. Mielőtt azonban ezt kiállították volna, a megrendelő üdülés végett pár hétre fürdőre utazott. Visszatértekor pedig részletes számla helyett megkapja a vállalkozónak a *budapesti kir. járásbíróshoz* 94 korona és járulékal erejéig beadott keresetét, melynek tárgyalására a járásbíróshatárnapott tűzött ki. Az érdekelt egyetemi tanár erre azonnal elküldötte Budapestre a 94 koronát s most azt reméli, hogy ezzel legalább vége az üzleti szolidaritást nem valami előnyösen feltüntető ügynek.

Arról azonban megfélekedezett a professzor ur, hogy a czég — az eddigiek után itélve, — bizonyosan meg fogja tartani a tárgyalást a *perköltések* érdekében, s még örülhet, ha a 28 frtos munkát kétszer akkora összeggel kiegyenlítheti.

Az angol királynő mint háziasszony

— Intimitások a windsori nyaralóból. —

Arad, július 23.

Windsorban, az angol királynő nyaralóhelyén sok érdekes dolgot láthatni *Viktória* magánéletéből. A beavatottabb körök különösen arról beszélnek sokat, hogy mennyire kiterjed a királynő gondja az egész háztartásra és annak legkisebb mozzanataira. Igly beszélnek a többi közt, hogy *Viktória királynő tudta nélkül egy cselédet sem bocsájthatnak el a szolgálattól.*

Megtörtént a múlt héten például, hogy egy öreg embert, a kinek az volt a hivatása, hogy a királyi nyaraló utcáján föl s alá járva állandóan örködött, elbocsájtottak, mert az öreg egy izben mélyen belenézett a kancsó fenekébe s egy kissé kótyagos állapotban teljesítette szolgálatát. A királynőnek azonban mindjárt föltűnt az öreg hiánya s kérdezősködni kezdett, hogy hová lett? Mikor fölvilágosították a történetéről, nyomban intézkedett, hogy az őrt helyezék vissza állásába, mert végre is az nem olyan nagy bűn, ha egyszer megfélekedezik magáról.

Egyszer meg egy szakácsnőt küldtek el s mikor a királynő tudakozódott, hogy miért, azt felelték, hogy az elküldött asszony nem olyan képzett szakácsnő, hogy a királynő udvartartásában meg tudná állani a helyét. *Viktória* erre azt válaszolta, hogy nem találják elég képzettnek, hát tessék kioktatni őt, aztán majd érti a dolgát, ha eleget tanult. A szakácsnő visszakerült a nyaraló konyhájába.

Egy udvarhölgy, a ki nem tartozik az anglikán egyházhoz, kellemetlen helyzetbe került vallása miatt. De a királynő, a kinek igazságérte, de vallási tekintetek sem vetnek gátat, magasabb állásba helyezte a hölgyet.

Viktória pártatlansága még a királyi család tagjaival való érintkezésében is kerüli a részrehajló magaviseletet. Mindenkiel egyformán igazságos és barátságos. A család tagjainak örömeiben és fájdalmában egyaránt részt vesz. Betegség esetén siet, hogy intézkedéseivel mindenkit megelőzzön, orvost hivat s a beteg állapotáról sűrűn kérdezősködi.

A változásokat nemcsak a személyzetben, de lakásán sem sziveli. Bármely teremben a legcsekélyebb igazítást csak az ő beleegyezésével szabad tenni, tudtán kívül egy szőnyeget sem mozdíthatnak el a helyéből. Egy izben pedig, mikor a királyné utazásából visszatért, észrevette, hogy egy tapétát, melynek darabja kopott volt, kijavították. *Viktória* éles szemé megakadtak rajta s igy szól:

— Ha a szőnyeg nekem nem tetszik, csináltathatok egészen újat is a helyébe.

Es elrendelte, hogy a kiszedett ócska darabokat visszahelyezzék a falba, az újakat pedig távolítsák el.

A királynő különben szórakozásai mellett rendes munkáját sem hanyagolja el. Ismeretes, hogy a kormányzásban mindig részt vesz. Gyakran éjfélutáni 2 óráig fönn van íróasztala mellett s rendszeren délelőtt 10 órakor szokott fölkelni.

Az ál királyi ügyész.

(Mikor az urak mulatnak.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 23.

Nagy-Kanizsa, ez a kedélyes kis dunántúli város, nem tagadja meg önmagát. Mint ottani levelezőnk írja, meg van már a holt szezonnak is a maga szenzációja és most nem is igen beszélnek egyébről, mint erről a botrányról.

Kanizsán eddig csak az ugynevezett „sáskák” szoktak városszerte híres verekedéseket rendezni. A „sáskák” alatt a földmivelőket értik ott, akik a mezőket lepik el. Természetesen most aratás ideje van és igy a szorgalmas sáskák nem érnek rá verekedni, de hogy a megszokott kép valamiképp meg ne változzék, átvették az urak az ő szerepüket és tegnap éjjel olyan kis parázs skandalumot rendeztek, amivel önmaguknak szereztek csak bajt, de a botrányba belekeverték az ottani kir. ügyész nevét is.

Maga az eset a következő: *Fehér József* és *Frey Tivadar* bírósági aljegyzők, *Brandt-férfi* Antal bírósági hivatalnok és *Rakovszky János* sóhivatali ellenőr tegnap éjjel berugva haladtak végig az utcán és ebben az állapotban inzultáltak a velük szembejövőket. A társaság természetesen kitűnően mulatott saját kedélyeskedésén, mert az inzultáltak legtöbbje szó nélkül tűrte el az ő megjegyzéseiket. De a mulatság mégis szomorúan végződött. Az uri társasággal egy több tagból álló kevésbé uri de annál józanabb csoport jött szembe, akiket szintén inzultáltak, de ezek már nem hagyták annyiba a dolgot és az uri társaságot *alaposan elverték.*

Mikor *Fehér József* törvényszéki aljegyzőt a legnagyobb szenvedélyességgel verte az ellentábor, a megszorult aljegyző kétségbeesésében ezt kiabálta az összesereglett tömeg felé:

— Ne bántsatok, én vagyok a kir. ügyész! Majd holnap reggel elbánok veletek!

Az összeszaladt tömeg ezuttal nem állt a megtámadott pártjára, mert sértő viselkedésükkel ezt a kis figyelmeztetést megérdemelték.

A dolognak a legkellemetlenebb követke-

ménye az lett, hogy ma reggel az a hir terjedt el a városban, hogy *Orosdy Lajos dr. kir. ügyészt* elverték. Ilyenformán már az a lehetőség is ki volt zárva, hogy az urak a kapott ütlegetek eltussolhassák, mert az így kompromittált kir. ügyész, ki a legnagyobb köztiszteletnek és közszeretnek örvend Nagy-Kanizsán, saját érdekében nem hagyhatta ennyiben a dolgot.

Az eset óriási visszatetszést keltett városzerte, különösen pedig az, hogy *Orosdy Lajos dr. kir. ügyész* nevét is belekeverték ebbe a skandalózus éjjeli kalandba. A hivatalos vizsgálatot már megindították és az eddig kihallgatott tanuk mind azt igazolták, hogy a botrányt az „urak“ maguk idézték elő.

SPORT.

+ **Magyar atléták győzelme.** Két távirat ad hirt egyszerre a magyar sportemberek diadaláról. A *párisi* olimpiai versenyeken a négyszáz méteres handikapban első lett *Koppán*, a súlydobásban az első díjat nyerte el *Crettier*. A *belgrádi* versenyeken pedig a *szabadkai sportegyesület* tagjai győztek.

Oh, azok a fiatalok!

— Kép a jelenből, —

Arad, július 23.

Kolozsvárott a leányiskola és a szabadfürdő egymás mellett vannak. Most az ad gondot a városnak, melyik maradjon meg: a leányiskola, vagy az uszoda.

Tanár: Kérem, kisasszony, beszéljen valamit a harmadfoku egyenetlekről.

I. *Növendék* (Lopva kinéz az ablakon): Nini, a Jenő tótágast ugrott. (Főnhangon.) A harmadfoku egyenetleket úgy fejtjük meg . . . (oldalt néz.) Jaj, hogy veszekednek a vízben!

Tanár: Kisasszony, úgy látom, kegyed szóra-kozott.

I. *Növendék:* Igazán az vagyok. Kérek talán más kérdést.

Tanár: Térjünk át a fizikára. Beszéljen kérem a hőről és a testek kitágulásáról.

I. *Növendék:* (Illatos zsebkendőt vesz elő és fűtős homlokát törli. A padsorokban fojtott nevetés.)

Tanár: Hány féle módon keletkezik a hő?

I. *Növendék:* (Magában): Amott hűsölnek s nekem hőről kell beszélnem. Mit látok! Már a Laczi is tud uszni. Ez szép haladás! (Főnn.) A hő, a hő . .

Tanár: Ugy látszik a legjobb akaratom is kárba vesz. Majd Margit kisasszony megmondja.

II. *Növendék:* (gépiesen): A hó dörzsölés, sur-lódás, nyomás által keletkezik. (Kipirosodik az arca, különösen mikor észreveszi, hogy a haszontalan Béla látszóvet szegez a fürdőből éppen az ő ablakuknak.)

Tanár: Nagyon jól van! Most pedig határozza meg nekem a mágnességet.

II. *Növendék:* (Egészen elpirul, mert Béla látszóve a tekintetével találkozik. A leányok élesen figyelik s a pajkos Lili megjegyzi: Ez aztán az igazi mágnesség!)

Tanár: Nem baj. Az előbbit tudta, ezért hát elnézem. Majd Blanka kisasszony beszél nekem a gyökvonásról.

III. *Növendék:* Igen. (Megdöbbenve látja, hogy Pista az unokaöccs, fejest ugrott; majdnem fölsikolt, de sikerült összeharapdálni az ajkát és mintegy öntudatlanul mondja): A gyökvonás oly művelet, melylyel . . . melynek segítségével . . .

Tanár: Nos, Nos?

III. *Növendék:* (A szivecskéje hangosan dotog): Kérem rosszul vagyok. (Általános csodálkozás, miközben Lili, aki amatőr fényképész, fotografáló ma-

sinát vesz elő és a szomszéd fürdőről gyorsfényképet vesz föl.)

Tanár: A lecke marad a régi! (Ujjongás. A tanár kimegy, a leányok fölugranak helyeikről, de a tiz perces szünetre a teremben maradnak.)

Az aradi vár legujabb foglya.

(Véresre kaszabolt katona.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 23.

Az aradi vár fogházába egy 46-os őrmestert hoztak ma szuronyok között Szegedről. Az őrmester ur egy véres tetteért lakol, mely még a hó elején történt s a melynek egy szegény, aradi illetőségű katona esett áldozatul, a kit három hélig gyógykezelték az őrmester bánásmódja után. Ma bocsátották ki a kórházból, a brutális őrmestert pedig elhozták Aradra a hadbiróság elé.

A katonai vérengzés részletei a következők:

Julius eleje vasárnapra esett. Ez kettős ünnep a kaszárnyákban. Vasárnap pihenő napja van a bakának, elseje pedig a zsoldfizetés napja.

A szegedi kaszárnyában ezen a napon a zsoldfizetés után *Lannert Ferencz* 11. század belii közkatona elakart menni a városba. A szülei jártak ott *Aradról* és azokkal kívánt találkozni.

A kaszárnya ajtajában a katona találkozott *Hunyár János* őrmesterrel. Az őrmester dühösen ráírvált a katonára és visszaparancsolta a kaszárnya udvarára.

— Agyonütlek, ha kimersz menni!

A katona aznap délelőtt bejelentette a századkihallgatáson *Matuska Frigyes* századparancsnoknak, hogy a városba megy a szüleihez. A százados megadta a legénynek a távozásra és kimaradásra az engedélyt. A katonának birtokában volt a századparancsnokának az engedélye s ezért, amikor eltávozott az őrmestere, kiment a városba.

Ejféle jött az idő, amikor *Lannert Ferencz* közkatona visszatért és bemélt a kaszárnyába. Az udvaron már várt reá *Hunyár* őrmester. Amikor a katona belépett a kaszárnya udvarára, az őrmester kardot rántott, ék'elen dühvel támadt a legényre és torzkaszakadtából ordított:

— Nesze kutya!

Ezzel kaszabolni kezdte a karddal. *Végighasította a legény arcát és betörte a fejét.* Amikor már belefáradt az ütlegelésbe, odaparancsolt az udvarra néhány katonát és a szerencsétlen legényt bevitette a tömlöczbe.

Alig volt néhány pillanatig a tömlöczben a baka, amikor megjelent ott újból az őrmester és még nagyobb dühvel támadt a legényre, akit összerugdalt és ökleivel oly annyira vert, hogy a szegény fiúnak orrán, száján elindult a vér és eszméletét is elveszítette.

A legényt másnap nagy betegesen elszállították a csapatkórházba. Dr. *Klein* és dr. *Stark* ezredorvosok áptolták, gyógyitgatták a megvagdalt, véresre vert katonát három héten keresztül. A legény ma szabadult ki a kórházból, de még most is beteg. Dr. *Altmann* ezredorvos még ma nem akarta elengedni a kórházból a katonát, mivel annak sebei máig, három hétre az eset után, sem gyógyultak be tökéletesen.

A brutális őrmestert az eset után nyomban kihallgatta *Matuska Frigyes* századparancsnok. A kihallgatás után *Brammesberger* százados, ideiglenes zászlóaljparancsnok elé, majd *Wéber Károly* ezredparancsnok elé vitte kihallgatásra.

Az ezredparancsnokság igen szigorúan járt el a brutális őrmesterrel szemben. Tényvázlatot vett föl az esetről és azt megküldötte az aradi hadbiróságnak.

Hunyár János őrmestert az ezredparancsnokság ma Aradra szállította a hadbiróság fogházába.

Az oláh származású őrmestert senki sem szívelhette az ezrednél. Indulatos ember volt, aki különösen a magyar bakákat folytonosan büntette, ütötte és verte.

Egy huszártiszt szerelme.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 23.

B. E. huszárfőhadnagy egyike a *budapesti* helyőrség legfessebb, legelegánsabb tisztjeinek. Jeles sportsman, az ezred és a nők dédelgett kedvencze, a kinek tavaly még nagy karriért jósoltak.

A huszárfőhadnagy vig garçon életet folytatott, de a folytonos mulatozás, s a huszártisztek körében annyira divatozó dáridózás, megromlalta anyagi viszonyait. Csakhamar adóságokba keveredett, a mik már-már türethetlenné tették a helyzetét. Ekkor gondolt először komolyan a házasságra. Megismerkedett egy gazdag belvárosi iparossal és háztulajdonossal, akinek családjához csakhamar bejáratos lett. A polgárfamiliának végtelenül imponált a fess huszártiszt, a ki rövidesen megnyerte a család rokonszenvét s az egyetlen leány szerelmét.

B. Iona szende szőke szépség, elkényeztetett, törekeny virág volt s a kik ismerték a főhadnagyot, már eleve sajnálták a szerelmes leánykát, ki szerelmesében ideálját vélte feltalálni és nem is sejtette, hogy a huszártiszt szerelme olyan csak, mint a csapodár pillangóé.

Az eljegyzés hamar megtörtént s alig egy hónapra az esküvő is. A mézes hetek elmúltával azonban a férj folytatta előbbi csapongó életét, mulatozott, késő éjjel vagy hajnalban járt haza és szállt azután is virágról-virágra.

A kicsi szőke asszony egyre sirdogált, a bánat halovány arcára ült és a sok titkolt és elfojtott keserőség sorvasztotta. Sokáig titkolta szülei előtt szerencsétlen házasi életét, de az utóbbi időben már lehetlenné vált a titkolódzás.

Körülbelül hat hónapja együtt ment a házaspár a *Gebraud-czukrászdába*, a hol majdnem kivétel nélkül csodaszép leányok szolgálnak fel. A főhadnagy tüzes pillantásokat vetett az egyik barna-szépségre. A kaczerkodás annyira nyiltan folyt, hogy a szegény asszony könyvtől csillogó szemekkel állott fel s azzal a megjegyzéssel, hogy rosszul érzi magát, kiment a czukrászdából. Ez még inkább boszantotta és izgatta a főhadnagyot, aki ingerülten kísért a feleségét egy kocsihoz, felültette s aztán visszatért — a czukrászdába.

Eddig a történet, amelyről sokat beszéltek a társaságban.

B. E.-né, született K. Iona e héten beadta a *válókeresetet* férje ellen, a kiről válókeresetében azt mondja, hogy már több ízben házasságtörést követett el, legutóbb pedig egy czukrászkisasszonynyal van viszonya.

Beszélik is, hogy a szép barna czukrászleány kilépett a szolgálatból és pompásan rendezett privátlakása van. Hogy a főhadnagy jóvoltából-e, azt a válókereset is csak futólag említi.

A főhadnagy állítólag szívesen válik.

HIREK.

— **Személyi hírek.** *Institoris* Kálmán, Arad város főjegyzője Karlsbadból, a hol hosszabb kúrát használt, teljesen friss egészségben hazaérkezett. — *Ottenberg* Tivagar, az aradi első takarékpénztár vezérigazgatója, pár heti üdülésre Marienbadba utazott.

— **József Ágost Kisjenőn.** Kisjenőnek ismét megérkeznek a maga fenséges vendégei. *József Ágost* főherczeg holnap nejevel együtt Kisjenőre érkezik, a hol nagy vadászatokat fog rendezni.

— **Hegedüs miniszter Aradon.** *Hegedüs* Sándor kereskedelemügyi minisztert, tudvalevőleg meghívta az aradi kereskedelmi- és iparkamara. Mint értesülünk, a miniszter szeptember közepén jön Aradra s utazásának egyik célján, a gyár- és ipartelepek megtekintésén kívül, jelen lesz az aradi indóház építésének megkezdésén. A minisztert utján *Hieronymi* Károly, Aradváros országgyűlési képviselője is elkíséri.

— **Az új kerületi parancsnok.** A szegedi II. kerületi honvédpárancsnokság, a mely *Pacor* Vilmos cs. és kir. altábornagy nyugalomba vonulása következtében megüresedett, már csak napokig marad betöltetlen. Augusztus első napjaiban kinevezi a király az új kerületi parancsnokot. Ez idő szerint még két másik kerületnél is betöltetlen a parancsnoki állás és így ma még gyaitani sem lehet határozottsággal, hogy ki lesz az új kerületi parancsnok. Megtörténhetik az is, hogy *Klubucsár* Győző cs. és kir. vezérőrgyot, a lugosi honvéddandár parancsnokát, aki ez idő szerint ideiglenesen vezeti a szegedi kerületi parancsnokságot, nevezi ki a király a honvédkerület élére.

— **Áthelyezett folyammérnök.** *Kaáli Nagy* Dezső kir. folyammérnököt, az aradi előkelő társaság egyik kedvencz, rokonszenves tagját, mint értesülünk, a földmívelésügyi miniszter *Székesfehérvárra* helyezte át a kir. kulturmérnökséghez való beosztással. A szép tehetségű fiatal mérnök új állását augusztus hó 1-én fogja elfoglalni.

— **A honvédhuszárok itthon.** A m. kir. 3 honvédhuszárezred, mely a 2., 5. és 9. honvédhuszárezreddekek egyetemben Bihar-Diószegen keretgyakorlatot tartott, már utban van hazafelé. Az egész ezred tegnap indult el lóháton B-Diószegről. A huszárok Békés-Gyuláig mennek lóháton s ott vonatra szállnak. Az egyik osztály jön Aradra, a másik két osztály pedig Szegedre megy. Huszáraink f. hó 26-án érkeznek haza. augusztus első felében azonban újból eltávoznak, a Vinga környékén lefolyó őszi nagygyakorlatra.

— **Az arad-békési esperesség.** Az arad-békési ág. h. ev. egyházmegye megüresedett esperesi állásának betöltésére, mint tudósítónk írja, az új-fazekas-varsándi egyház kettős szavazatát *Frinth* Lajos aradi lelkészre adta.

— **Krivány lefoglalt pénze.** Mikor *Krivány* János sikkasztása kiderült, a bíróság hivatalos házkutatást rendelt el, melynek folyamán az egyik szekrény fiókjában neje nevére egy tízezer forintos takarékpénztári betétkönyvecskét és számos értékes váltókat lefoglalt. Most *Krivány* Jánosné ama kérelemmel fordult a vádtanáchoz, hogy miután úgy a takarékpénztári könyvecske, mint a váltókövetelések az ő tulajdonát képezik, a vádtanács azt a bírói zárlat alól oldja fel. A vádtanács *Krivány* Jánosné kérelmét elutasította. E határozat ellen *Barabás* Béla dr., mint a kérelmező jogi képviselője, felebbezést adott be.

— **Hideltolás 15 perc alatt.** Mint említettük, az algyői vasuti hidat ujjáépítik és áthelyezik. Az új hid alapjai a jövő hónap

közepén készülnek el, s akkor akkor, mint a mérnökök állítják tizenöt perc alatt áttolják az egész vasszerkezetet az új alapokra. Igen érdekes és tanuságos látvány lesz ez, mely a magyar mérnöki tudomány egyik szép diadala.

— **Haász Soma körözése.** A gyulai kir. törvényszék vizsgálóbírája valószínűleg már e héten kiadja a köröző-levelet s elfogatási parancsot *Haász* Soma dr., a megszökött orosházi ügyvéd ellen. A kir. ügyészséghez is két feljelentés érkezett *Haász* ellen: az egyik *Mittler* Izidor aradi ügyvédtől, ki sikkasztás büntetével, a másik tiszaföldvári takarékpénztártól, mely hűtlen kezeléssel vádolja az Amerikába vitorlázott ügyvédet.

— **Pisztoly-párbaj.** *S. E.* és *P. L.* urak között a *Csála*-erdőben ma délután pisztoly párbaj ment végbe egyszeri golyóváltással. A felek, kik közül egyik sem sérült meg, kibéültek.

— **Tűz a Kölcsey-utcában.** Éjfél után fél kettőkor tüzet jelzett a városháza vészharangja. A veszedelem a templom-utcai iskola irányából látszott a házak fölött pirosuló fény alakjában. Mikor a tűzoltók oda értek, hamarosan nem is látták, melyik házban van a baj, úgy áll ott szorosan egymás mellett egy egész csomó magas épület. A tűz a *Robitsek*-féle Kölcsey-utca 13. szám alatti ház udarában lévő istállóban ütött ki. Az utcán álló rendőr vette észre s hamarosan felzörgette a házbelieket. Az istállónak, melyben *Zikó* János a postánál bérben lévő lovait tartja, akkor már erősen lángolt a teteje s félő volt, hogy a benne lévő tizenöt ló még oda vész. A gyors segítségnek azonban sikerült a lovakat kiterelni. A rendőrség részéről a színhelyen megjelent *Sarlot* Domokos főkapitány és *Kovács* Antal ügyeletes rendőrhadnagy. *Sztankovics* Milos főparancsnok vezette a tűzoltókat, kik erős munkával lakolizálták a tüzet. Az istálló teteje leégett, de a veszedelmes közelségben álló nagy épületekben semmi kár sem történt. A tűz okát még nem tudják.

— **Elhunyt színigazgató.** *Tiszai* Dezső színigazgató, mint egy távirat jelenti, ma Luzernben meghalt. A halál Tiszait a párisi világiállításra való utaztában érte. *Tiszai*, ki egyidőben az aradi színtársulat kedvelt komikusa volt, Szegeden született 1852 április 28-án. 1875-ben lépett a színi pályára s a budapesti népszínházban mint operett-buffó és szalon komikus működött. 1877-ben lett igazgató a kassai színházban. Azóta több vidéki városban megfordult, mint a színpad és a társadalmi körök kedvelt alakja.

— **A kínai háború örültje.** Nagy riadalom volt ma a fővárosi üllői-uti kaszárnyában. Megjelent ott *Uhlarich* Gyula fővárosi hivatalnok, tartalékos hadnagy tiszti uniformisában, s kardját kirántva, követelte, hogy adjanak neki tíz embert.

— **Kinába megyek a boxerek ellen.**

Hiába igyekeztek a fiatal embert csöndesíteni, az hangosan követelte az ő szakaszát, nehogy a vonatról lekéssék, mert mentől előbb Kinában akar lenni. Majd a fejéhez kapott és szölt:

— **Igaz, majd elfelejtem.** Az öcsémet előbb csukják be. Fogják el és csukják be, de mindjárt, mert addig nem indulok!

Az inspekciós tiszt csakhamar észrevette, hogy örülttel van dolga és lefegyverezte *Uhlarikot*, a kit aztán a helyőrségi kórházba szállítottak.

— **A Lippai nagy tüzről** utólagosan még az alábbiakat jelenti tudósítónk: A tűz által értekes kárt szenvedett a jelenleg Lippán gyakorlatozó 20-ik tüzérezred is, melynek egy nagy

takarmányraktára, a kovácsműhelye, vagy száz új pokrócza és több nyeregszerszáma esett a lángoknak martalákul. Kevésbé mult, hogy egy kis leány bent nem halt egyik égő házban. A leánykát *Seemayer* János köztűzér mentette ki, a ki halált megvető bátorsággal rohant a tüztengerbe. A gyermeket szerencsére megtalálta, hóna alá kapta s mivel az ajtón nem jöhetett ki, az ablakon át legugrott a kövezetre, hol eszméletlenül terült el. A leánykának semmi baja nem történt. Az életmentő, bátor katonát csakhamar magához térítették. Ezredese derekasan megdicsérte a szép bravurért.

— **Temetés.** Özv. *Szeccsánszky* Lázárné temetése tegnap délután ment végbe a közönség nagy részvéte közt. A megboldogult urnó ravatalát számos koszoru borította, jelétül a részvétnek, a mely elhunytá nyomán támadt. A temetésen jelen volt *Fábián* László főispán, *Salacz* Gyula kir. tanácsos polgármester, *Dálnoki-Nagy* Lajos alispán s Arad előkelőségének igen sok tagja. A beszentelést *Novák* István szerb esperes végezte.

— **Népgyűlés akadályokkal.** Három kérvény után engedte meg a polgármester, hogy több aradi iparos segéd népgyűlést hívhasson össze a városháza udvarára. A kérelmezők azonban nem elégedtek meg ezzel, mert ők a *Ferencz-téren* óhajtották a népgyűlést megtartani s így ez tegnap elmaradt. Most újból folyomadtak a polgármesterhez, hogy *hogyan e hó 29-én*, vasárnap gyülekezzenek a *Ferencz-téren*. Programjuk a következő: 1. A kapitalisztikus rendszer. 2. Szervezkedés és sajtó. 3. Az általános választói jog.

— **Bűnjelek dob alatt.** E hó 26-án, csütörtökön tartja meg az aradi kir. ügyészség rendez évi árverését a bűnjelekre és a gazdátlan lopott jószágokra. Főképen fegyverek, vasvilág, kések szerepelnek majd itt, meg lopott ruhák, fehérneműek és sok egyéb dolog, melyek közül mindegyikhez egy-egy mese fűződik.

— **Eltűnt váltóhamisító.** *Löwinger* Albert *temesvári* fakereskedő ügyéről, melylyel körülményesen foglalkoztunk, az alábbiakat írja az ottani ujság:

Eltűnt váltóhamisító czímen ma a fővárosi lapok is hosszabb közleményben tárgyalják *Löwinger* Albert helybeli fakereskedő ismeretes ügyét, melyet mesterségesen fujtak fel szenzációvá. E hírek telve vannak valótlanosságokkal. Nem igaz az, hogy *Löwinger* Temesvárott fényes háztartást vitt volna; az sem igaz, hogy a Józsefvárosban épülőfélben levő földszintes, öt ablakos háza palota lenne. Valótlan az is, hogy *Löwinger* hetenként kétszer is feljárt volna a fővárosba és mivel eddig semmiféle bűnvádi feljelentést sem tettek ellene, vakmerőség azt állítani, hogy váltókat hamisított volna. Végül nem igaz, hogy *Löwinger* Temesvárról ismeretlen helyre eltűnt volna és attól tartanak, hogy kétségbeesésében öngyilkossá lett, mert *Löwinger*, a mint már megirtuk, pénzzavarának rendezése végett Budapestre utazott fel és jelenleg, a mint azt ügyvédjének ma megsürgönyözte, *Karlsbadban* időzik, hol egyik hitelezőjével tárgyal. *Löwinger* felhatalmazta ügyvédjét, hogy a rágalmozó hírlapok ellen a sajtóper megindítsa.

— **Verekedő államfoglyok.** Nagy botrány történt tegnap a szegedi államfogházban. Két államfogoly, akik párbajvétség miatt ülnek ott, összeverekedtek egymással, úgy, hogy az örnek kellett szétválasztani a dühös ellenfeleket. Vitatkozás közben támadt a kínos incidens. Előbb csak szóval, később aztán pofonokkal vitáztak *Móricz* Gyula és *Mélik* államfoglyok, majd öltre mentek és ha az ör közbe nem lép, komolyabb baj történhetett volna. Az ör választotta szét őket. Az igazgató pedig intézkedett, hogy elkülönítsék őket. A csunya verekezésnek párbaj lesz a vége, amely után akár megint visszatérhetnek az államfogházba ahol

ilyon kinos jelenetek eddig még nem játszódtak le.

— **Sikkasztó vezérigazgató.** A *csiczzeranovi* hitel és előlegegyet vezérigazgatója. *Gilewicz* Mihály, hetvenéves aggasztán, nagyobb pénzösszegek elsikkasztása után megszökött. Az eset nagy feltűnést keltett az egész környéken, mert *Gilewiczet* szorgalmas, becsületes embernek ösmerték.

— **Betörés fényes nappal.** Vakmerő betörést követtek el eddig még ismeretlen tettesek tegnap délután Aradon *Mayer* Miklós szücsmeszternek, a Kőcsy-utca 9-ik szám alatti lakásában. A szücsmeszter családjával a kora délutáni órákban eltávozott otthonról és mire 6—7 óra között hazajött, megrémülve látta, hogy lakásának ajtaja tárva-nyitva van. A betörők a lakás ajtaját álkulcsossal nyitották ki. A belső szobában levő szekrény zárját valami vasszerszámmal feltörték és onnan 460 korona készpénzt, egy női arany nyakláncot, egy arany medaillont, négy arany gyűrűt, egy arany brost, két pár arany fülöngyöt és számos értéktárgyat emeltek el. Az esetről nyomban értesített rendőrség részéről *Rimanóczy* Zsigmond rendőrtiszt, *Gajda*, *Kondor* és *Puskás* rendőrbiztosok jelentek meg, kik a betörőket nyomozzák.

— **A radnai bucsu.** A temesvári róm. kath. hívők az idén is főkeresik a radnai kegyhelyet, szokásos nagy procezzsióval. A temesvári bucsusok holnap 5 órakor készülnek erre az utra A bucsujárást szent mise előzi meg a róm. kath. székesegyházban. A bucsusoknak pater *Cichy* Fridolin Radnán is misét fog mondani, a ki a hét derekán azután vissza kalauzolja a hívőket.

— **Kerékpáron Aradról Pécsre.** Nem is olyan nagy a távolság Aradtól Pécsig — a gyorsvonat egy szellős kocsijának pamlagán, de az ily kánikulában, nyelve az országut porát, bekarikázni ezt a távolságot, az már vállalkozás számba megy. *Braun* Ignác aradi állatorvostan-hallgató volt az a vállalkozó szellem, ki ezt a jökora utat egy nap alatt megtette s Szegeden és Szabadkán keresztül ma teljesen jó kondícióban Pécsre érkezett.

— **Elhunyt tanító.** *Deutsch* Miksa a simándi zsidó népiskola egyik derék tanítója elhunyt. A boldogult lelkes, buzgó ember volt s felolvasásokkal is szerepelt a tanító-egyesületben. Az utóbbi időben súlyos betegsége miatt visszavonult a katedrától. Ötven éves volt s elhunytát családján kívül a tanúgy is méltán gúnyolja.

— **Megölte az öccsét.** A *boressebesi* járáshoz tartozó *Ravna* községben tegnap vérfagyasztó gyilkosság történt. A korcsmában mulatott több pajtásával a két *Nikolicza* testvér, a 24 éves Juon s a 18 éves Tódor. Ivás közt összevesztek s a szóharc annyira elmérgesült, hogy annak hevében Juon felképelte öccsét. Tódor sem volt rest: visszaadta az ütletet. Erre Juon annyira dühbe jött, hogy előrántotta kését és azzal Tódort hasba szurta. A szerencsétlen legényke oly erős szurást kapott, hogy a belei mind kifordultak. Esméletlenül bukott össze s rövid kintlódás után meghalt. *Nikolicza* Juon a véres tett elkövetése után önkényt jelentkezett a csendőrségnél, mely a testvérgyilkost letartóztatta és átadta a *buttyini* járásbírósnak.

— **Halottrablás.** Szerencsétlenség történt ma délelőtt tizenegy óra tájban a fővárosi Dreherfele sörcsarnokban. *Egger* János serfőzősegéd belezuhant a huszonöt méter mélységű jégfelvonó gépbe és szörnyet halt. Mikor a hulláját a halotyszállító emberek a boncztoni intézetbe akarták vinni, az egyik napszámos: *Herczeg* Sándor meglopta a halottat. A ruhájából kiszedte az aranyórát, aranyláncát, de nem szököthetett meg zsákmányával, mert észrevették és letartóztatták.

— **Megette a társát.** Borzalmas esetet telegrafálnak Odesszából. Egy *Doroveulla* nevű kényszer munkára ítélt rab egy társával meg-

szökött száműzetése helyéről, a Zahalin szigetről. Utközben keserves dolguk volt. Elfogyott az élelmiszerük és mindaketten éheztek. A rabok nem mehettek emberlakta helyek közelébe, a hol enni valóhoz juthattak volna, mert féltek, hogy üldözőikkel találkozni fognak. *Dorovenka*, mikor éhségét már nem bírta tovább kiállani, kétségbeesésében megölte a társát és fölfalta. Mikor az utánok küldött felügyelők a szökevény rabot elfogták, az épen az utolsó falatokat nyelte s fogai között, meg a szájában is találtak még társának husából, ami kétségtelen bizonyítékául szolgált iszonyu tettének.

— **Egy hajókormányos csalásai.** A Dunagőzhajózási-társaság szegedi képviselőjének följelentése folytán, mint nekünk írják, egy odavaló hajókormányos nagyszabású családja derült ki, melylyel nagyobb összeg erejéig károsította meg a társaságot. Az eset most rendőri vizsgálat tárgya, melynek részleteiről az eddigiek után a következőket írhatjuk: *Schultheisz* Lajos, a Dunagőzhajózási-társaság szegedi révkapitánya panaszt emelt a napokban a rendőrség előtt, hogy június 1—5 közötti napokban a „Maros” hajóról egy uszájhajóba történt átrakódás alkalmával az árpaszállítmány egy része eltűnt. A szállítmányt Szegedről Bácsbe küldték s utközben vették észre, hogy 2911 kiló árpa hiányzik. Később konstataáltak, hogy *Cakó* József, a „Maros” akkori kormányosa követte el a csalást, még pedig a következő módon. Az árpa-szállítmány áthordásánál a mászálás körül történt a csalás úgy, hogy a már megmért zsákok egy részét a mászán hagyták, és azokra rakták a többi zsákokat. A furfangos csalásra nem jöttek rá akkor, de az újra való kimérésnél föltűnt a nagy hiány.

Czakó kormányos Makó alatt huszonnyolc zsák árpát adott el ifj. *Balogh* Sándor és *Matz* Illés hajóslegényeknek. Zsákonként egy koronáért vesztegette az árpát, melyen a hajóslegények 3—3 koronájával adtak tul a makói hetivásáron. A második család június elsején történt. Az uszályhajóra buzát mértek át, melyről *huszonhárom métermázsa* tűnt el a jeles kormányos kezén. *Cakó* József ezt a buzamenniséget Nagyiván István felsővírosi vízi molnárnak adta el olcsó pénzen. Egy harmadik elsinkőfált buzarakományt ifj. *Balogh* Sándor hajóslegény vett meg. Mindössze öt zsák buzát adott el a „Maros” kormányosa. A makói legényeket, akik buzát és árpát vittek, kihallgatta a rendőrség. *Cakó* Józsefet pedig ma idézték föl, de még nem fejezte be a vallomását. Ugyancsak ma más panasz is érkezett a rendőrségre a kormányos ellen. *Hegedűs* Pál panaszolja, hogy *Czakó* egy székkel felbevágta és föltölvön ütötte, úgy, hogy súlyos sérüléseket szenvedett. *Hegedűs* ugyanis szemére vetette a hajókormányosnak üzelmeit, melyek akkor még nem voltak leleplezve. A vizsgálat folyik a kormányos ellen, akinek ügye a büntető bíróság elé kerül.

— **Hetvenhét hamis váltó.** A hazai általános biztosító társaság tegnap váltóhamisítás miatt jelentette fel egyik alalmazottját, *Müller* Mór szegedi ügynököt. A kár kerek 5000 koronára rug. *Müller* ez intézetnek 77 darab olyan váltót adott át, amelyek mind hamisaknak bizonyultak. A feljelentést áttette a rendőrség még tegnap a törvényszékhez, hol a vizsgálat megkezdésével *Benke* Ferencz vizsgálóbíró bizták meg.

— **Kétielkü ember.** Hogy egy tőzsdebírószab abba a helyzetbe jöjjön, hogy azzal a problémával legyen kénytelen foglalkozni, amit *Göthe* Fausztja mond: „Két lélek lakozik az én keblemben” — alig tartaná valaki is hihetőnek. Pedig még is megtörtént. Amerikában egy ottani tőzsdebírószab a napokban foglalkozott ezzel a kérdéssel. A dolognak természetesen háttere van. *James Taylor*, a new-yorki tőzsde tagja összeveszett egyik barátjával *Bontecour* Friggyessel és a szóváltás hevében így kiáltott rá:

— *On délután három óra és reggel 9 óra 45 perc között alávaló hazug ember.*

A tőzsde üzleti órái 9 óra 45 perctől délután 3 óráig tartanak. *Bontecour* a sértést nem hagyhatván magán száradni, a tőzsdebírószab előtt bepörölte *Taylor*t. A tőzsdetánács szabá-

lyai értelmében minden tagot, aki kollegáját hazugnak mondja, nagyobb pénzbüntetésre ítélnék, de *Taylor* azt állította, hogy ő határozotlan megkülönböztette, hogy *Bontecour* az üzleti órákon kívül hazug ember és igazmondását az üzleti órák alatt nem tette kétségbe. A tőzsdetánács két óra hosszat tárgyalta az ügyet, de nem tudott megállapodásra jutni. Mert az előtte álló probléma úgy szól: Lehetséges-e hogy *Bontecour*nak két lelke van, egy hazug és egy igazságszerető lelke, az igazságos a tőzsde számára, a hazug pedig a tőzsde üzleti idején kívüli életére?

— **Somoskeőy öccse öngyilkos.** Hevesről írja levelezőnk: *Somoskeőy* Kálmán, a hírhedt kalandornak *Somoskeőy* Gézának unokaöccse, Szerencsen agyonlőtte magát. *Somoskeőy* a múlt év ősze óta segédjegyzősködött Szerencsen. Megnyerő külsejű 25 éves fiatal nőtlén ember volt, szeretett mulatni és ez vitte a végzetes lépésre is, mert könnyelmű volt a szó teljes értelmében. Anyagi erejét jóval túlhaladó adósságokba keveredett, kivált az alatt az idő alatt, míg itt az aljegyzői állásra korteskedett. Erttl a jelöltségtől később vissza is lépett és eltávozott a községből, hogy ide csak a halálhíre jöjjön meg.

— **Vér a gyakorlaton.** *Stocker* auból jelentik, hogy tegnap délelőtt az ulánus ezred 20 lovása szántóföldön lovagolt keresztül. Ezt látta a föld bérlője a 68 éves *Schmidt* János s elébük állva a katonáknak, tiltakozott gabonaföldjének letaposása ellen. *E. báró* szazados és a paraszt között vita fejlődött, melynek folyamán a paraszt gyalázó szavakkal illette a szazadost. Erre ez kardot rántott és teljes erővel a paraszt fejére csapott nehéz lovassági kardjával, mire az vertől elboritva összeesett. A paraszt sérülései veszélyesek.

— **Szerelmi regény.** Nagy Ferencz aradi iparossegédet tegnap este az Illés- és Boron utcza sarkán egy forgópisztolyal hátba lötték. A merénylet elkövetésével Nagy egyik barátját gyanúsítják, aki féltékenységből követhette el a merényletet. A súlyosan megsebesült embert *Leitner* Ernő dr. részesítette az első orvosi segélyben. A vizsgálat kiderítette, hogy a merénylő *Tunzsky* Gyula lakatos volt. *Tunzsky* azzal védekezett, hogy Nagy Gábor életét fenyegette.

— **Arczképes bélyegek.** Ösmeretes, hogy *Baden-Powel* ezredes Mafekingben oly bélyegeket készítettett, melyeken saját arczképe van. A bélyegeket természetesen mind elkobozták. Ez az eset hasonló dologra emlékeztet, mely pár év előtt *Kanadában* történt. Ott egy postamester oly bélyegeket készítettett, melyen az ő arcmása volt rányomva. A postást nagyon megbüntették ezért, de bélyegei, az úgynevezett „*Connell*-bélyegek” ma ritkaság számba mennek és gyűjtők előtt nagy becsben állanak.

— **A drót nélküli telefont feltalálták.** Még pedig: magyar ember találta fel. *Szombathelyről* táviratozzák, hogy *Musits* Zsigmond ottani postamester és távirótiszt feltalálta a drót nélküli telefont. Ezzel ma kísérletet is tett, mely kitűnően bevált. A feltaláló lakásából, a Perint patakon keresztül, az árva házi kertbe telefonált. A mondatok és népdalok, melyeket a beszélő készülékbe mondtak be, tisztán hallatszottak. *Musits* találmánya szerkezetét egyelőre titokban tartja.

— **Meggyilkolt korcsmáros.** Buda-Örs községben véres gyilkosság történt. *Pos* Antal korcsmáros helyiségébe állított be *Herzog* Vincze buda-örsi lakos és bort rendelt magának. *Pos* és *Herzog* között már régóta ellenségeskedés folyt, mikor azután a korcsmáros szoba elégyedett *Herzog*gal, egy-kettőre czivakodásba fajult a beszélgetés. *Pos* a legvégén kiharancsolta helyiségéből *Herzog*ot, a feldühödött ember erre felkapta a sarokban heverő fejszét és teljes erővel balántékon vágta a korcsmárost. *Pos* nyomban összeesett és most a halállal vívódik, eszméletlensége miatt kihallgatni eddig nem lehetett. *Herzog* Vinczét a csendőrök bekisérték a pestvidéki törvényszékhez.

— **Gyilkos gazdasszony.** *Rugovitzky*, nyugalmazott magas állású tisztviselőt, mint Zág-rábból telegrafálják, meggyilkolta a gazdasszonya: *Humberger Paula*, egy bérkocsis özvegye. *Fejszével támadott reá s két ütést mért a fejére*, úgy, hogy *Rugovitzky* összezuzott koponyával rogyott össze néhány perc múlva meghalt. A gazdasszony nyilván féltékenységből követte el szörnyű tettét s a gyilkosság után nem menekült el, hanem minden ellenkezés nélkül elfogatta magát. *Rugovitzky* értékeiből semmi sem hiányzik.

— **A szobaur kalandja.** Nem mindennapi kaland esett meg egy aradi urral, a ki melleleg szólva a szobaurak boldogtalan fajtájához tartozik. Mert sajnos, de a legnehezebben teljesedő álmok közé tartozik a jó hónapos szoba. Ez az ur is ki tudja hányadszor bérelt már hónapos szobát, csak-hogy megegyezett végre az albérlővel, kifizette a fel pénzt és eltávozott azzal a tudattal, hogy ő abba a kis szobába még aznap újjel bevonul. Ejjél után, mint jól nevelt szobaurhoz illik, bandukolt hazafelé a *Petőfy-utcába* és azzal a bizonyos ujdontat kapukulcsal kinyitva a rácsos ajtót, keresni kezdte a szobáját. De bizony olyan koromsötétség volt, hogy nem volt képes az ő kis hónapos szobájára ráakadni. Egyszer aztán nagy botorkálás közben kinyílik egy ajtó és kinéz rajta egy lakó. Meglátja a vadon idegen embert és elsikoltja magát:

— Jézusom! *Rabló tört a házba.*

Persze lett nagy riadalom. A lakók összefutottak és véletlenül éppen kéznél volt egy rendőrségi alkalmazott, a ki abban a házban lakik. Nosza lefűlte a titokteljes idegent, noha a szerencsétlen szobaur mentegetődzött, hogy ő itt bérelt hónapos szobát.

— Hát hol van a szobája, ha itt bérelt, ezt csak tudnia kell? dörögte fülébe a rendőrség éber hivatalnok.

Persze a szobaur egyre erősítette, hogy ő itt lakik.

— Eh, lári-fári, ezt mindenki mondhatja.

Szóval, nyakon csípték a szobaurat és már vinni akarták, mint betörőt a rendőrségre, mikor a nagy lármára előjött a szobaur háziasszonya és ijedten sikolt fel:

— Az Istenért, az én lakómat akarják a rendőrségre vinni.

A háziasszony csodálatos megjelenése visszaadta a szobaurat az édes szabadságnak.

— **Vizbefult legény.** *Batrina Pável* 24 éves algyesti legény, kiszolgált katona, tegnap több társával a Körösből fürdött s abba belefult. Holttestét este kifogták.

— **Kétszer ugrott a Dunába.** *Gyenes Viktória* 25 éves pénztárosnő tegnap Kecskemétről felment Budapestre azzal a szándékkal, hogy itt elemésztí magát. Egy ideig csak bolyongott, délután azonban az összekötő hidról a Dunába vetette magát. Szerencsére a dunai halászok kimentették. Az életunott leány azonban mindenképp a halálba akart menni, s este 11 óra társban a Fazekas-térről újra a Dunába ugrott, de a Millennium hajó személyzete a nagy jajveszéklésre figyelmessé téve ismét kimentette. Most a Rókus-kórházban fekszik, Tettét szerelmi bubánatában követte el.

— **Kifestett színésznők.** *Barnay Lajos*, ez a hirneves német színész, egy színészeti újságban a *Színpad* és *Világ*-ban érdekes csevegést írt a színészek festéséről. *Barnay* határozottan a mellett van, hogy a színész a színpadon kifestve jelenjék meg. Állást foglal azon színésznők ellen, akik theoriát állítottak fel a kifestés ellen és logikus sorrendben csafolja meg e nézetek tarthatatlanságát. Így *Dust* és *Chaumont*, akik állítólag nem festik magukat, egyáltalán, nagyon helyesen tennék, ha például a *Cavalleria Rusticana*-ban, mely darabban tüzes véru délolasz falusi szépséget alakítanak, sápadt arcukat kifestenék. „A közönségnek — mondja *Barnay* — meg van az a joga, hogy megköve-

telje a színésztől, hogy az alakítandó személyt úgy állítsa eléje, a hogy kell. Hogy e czélt mily eszközökkel éri el a színész, ahhoz a közönségnek semmi köze sincs. Az a vád, hogy a festek elrontja az arcot, ma már nem jöhet tekintetbe. Természetes, hogy attól issok függ, ki hogyan érti a festés művészetét. Ebben a művészetben a színpadi hölgyek nagyon elmaradtak. Mert a művésznők nem veszik a fáradságot arra, hogy fejüket tanulmányozzák, saját vonásaikat megfigyeljék, hogy ott segítsenek a festékekkel, ahol szükség van arra. A legjobban festik magukat a németek, a legrosszabban a francziák.” *Barnay* azt tartja, hogy a kifestés elmaradhatlan a színészeknél.

— **Mindennemű cikkek** bevásárlásánál a helyi piac épp oly előnyöket tud nyújtani, mint akármely nagyváros. Ma az alkalmi és egyéb ajándékokat hozzuk szoba, a midőn a vásárló közönség különös figyelmébe ajánljuk *Porter* Vilmos koronás áruházát Aradon, az *Andrássy-téren*, a Központi szálloda épületében. Mindenki szívesen keresi fel azt a pompás áruházat, mely rendkívül olcsó árak mellett olyan sokat tud nyújtani a legváltozatosabb luxus, nipp, porcellán, üveg, kinaezüst, bőr és egyéb ajándéktárgyakban.

— **Várfogság párbajért.** Boroszlóból jelentik, hogy az *allensteini* hadbírótság *Ran* hadnagyot, a 150. gyalogezred egyik tisztjét, aki tavaly karácsonykor párbajban lelőtte *Stielow* főhadnagyot, két évi várfogságra ítélte.

— **Eltűnt házaspár.** A csongrádmegyei alispán egy *Széplakon* tartózkodott házaspár köröztetése iránt kereste meg Aradvármegye törvényhatóságát A szőkevény házaspár *Balla József* és neje szül. *Vass Irma*. Ez év márczius havában Nagy-Majtényban végeztek kubikos munkát s ott egy 9 hónapos gyermekük meghalt. Az anyakönyvvezetőnél az asszony azt jelentette be, hogy a gyermek *Széplakon* született s ott van bekönyvelve. Erre megkeresték a széplaki anyakönyvvezetői hivatalt, hogy a halálozást írja be e gyermek anyakönyvébe. Onnan visszairtak, hogy *Balla Béla* név nem fordul náluk elő. A házaspár erre eltűnt. Ugy latszik gyermekük születését nem jelentették be s a büntetés elől távoztak ismeretlen helyre.

— **Adomány.** *Rozsnyay Kálmán* és dr. *Rozsnyay József* urak, az aradi kereskedelmi testületnek egy 200 korona névértékű internátusi kötvényt adományoztak, mely adományért halas köszönetet mond a kereskedelmi testület elnöksége.

— **T. üzletfeleink** szíves tudomására hozzuk, hogy *Révész Nándor* könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

Kirándulás Gainára.

— Az idei leányvásár. —

Arad, július 23.

Gyönyörű éjünk volt. Az esteli nedves, hideg levegőt éjjél után langyos, száraz áramlat váltotta fel, amely csakugy kináta a pihenést. Még messze járt a hajnal.

Éjjél utáni egy óra s mi már mindannyian talpon voltunk. A halmágyi vendéglő előtt kísérteties fáklafényben szekerek és lovak egész serege állt. Az indulók legnagyobb kontingensét turisták képezték, akik vidám hangulatban készültek elő a hosszú, de érdekes utra.

Schmidt János dr., az arad-hegyvidéki turista-egyesület főtitkára volt a vezetőnk, ki harsány hangon osztotta ki parancsait. Felültünk a lóra, szekerekre. Még egy-két kengyel-szorítás, egy-két utasítás s megindult a menet abban az irányban, ahol a gainai hegycsucs fekszik. Elöl a férfiak, aztán az asszonyok és leányok haladtak, nemesvérű dák paripákon.

Az első két óra az éj sötétében egyhangú és álmos volt, de nemsokára jelentkezett a reggel előhírnöke: a látóhatáron feltűnt az első piros csik. Majd utána több sáv, noha a nap még messze ringatódzott az oczeánok alatt. — Egyre erősebb lett a fény, rózsaszínbe olvadt

át az éjjeli szürkesség s a távoli hegyek mögül már sejtette közeledését az ég koronája: a nap.

A hegyek szívébe hatoló turista fáradtságát, nem sejtett gazdag élvezet jutalmazta. Az éj sötétjéből kibontakozó képek úgy tűntek fel, mintha az ezer ives sugaraknak letükrözött panorámája lett volna. A vadregényes völgyek virágokkal himzett zöld köpenye, hangulatot keltő színekben pompázott s a völgy két oldalán színpadi falakként emelkednek a magasba a fantasztikus alakokkal ható kősziklák, melyek élesen elütnek a háttérben mozgó fenyvesekből. Hegyszorosból platóra, majd keskeny hegygerinczre kerülünk fel, ahol a sziklazatónyok egész raja lép utunkba. Majd kiengesztelődve egy virágos völgyön, nemsokára egy zezugos hegyhátra kell kapaszkodnunk.

A halmágyi csucok lassankint eltűnedeznek a ködben, *Gaina* pedig mindjobban közeledik. A tóvölgyi menedékháznál töltött rövid pihenő után haladunk a kis-*Gaina* sziklás lábához, ahol hosszabb pihenőt tartunk és megreggelizünk.

Az utolsó árnyas hely a kis-*Gaina* hüs ligete, melyből kiérve, táruel élénk a négy vármegye: *Torda-Aranyos*, *Bihar*, *Arad* és *Hunyad* sarkalló pontjai: a festői *Gaina*. Itt kezdődik az 1486 méter magas hegy megmászása.

Az itt feltáruelő képet már a tulsó oldalról élvezhetni. A déli platót ezrek hullámozó tömege foglalja el. Ez a leányvásár színhelye. És a *Gaina* tündére, mintha elfeledné a nép halátlanságát, kedveskedik nekik: gyönyörű idő van. A körvidék szebbnél-szebb fatái, keleti tarkaságban, cifra sallangos viseletben jelennek meg, járva a nemzeti táncot, hol a csimpolya és a havasi kürt viszik a főszerepet. Ez utóbbit, mint házi iparuk legimpozánsabb — 3—4 méter hosszú — termékét árusítják itt és néhány bevezető szóloval meg is tanítják kezelésére a vevőt.

E platón kellemes hüs szellő vonul át, a mi telítve van az istenek új életre keltő üdítő aeterével. A *Gaina* tetejéről pedig párját ritkító festői tájkép látóköreből mozog a szem. Mind megannyi elragadó részlet, mi állandóan leköti a figyelmét. Közben *Alsó* és *Felső Vidra*, *Körösbánya*, *Brád*, *Alvácza-fürdő*, meszszebb terjedelmes előhegység leplezgeti a *Hargitták* regényes szikla csoportjait, mögötte a gyergyói havasokat és délen a *Reteyzátot*.

Az alatt hullámozó hegytengerből egy szeszélyesen idomított kő kolosszus, a *Vulkán* emelkedik a magasba, emberi arcához hasonló, alakulással arczélben fordul az ég felé és tátongó szájával a hegyeket fenyegeti lenyeléssel. A rege szerint, ez azon kővé vált óriás, ki a népet a hazugság és ármányra csábította. A leányvásár története egyébként is telve van erős paraszt romantikával, mint arról e lap vasárnapi száma már meg is emlékezett.

A leányvásár egyébként ma is olyan volt, mint tavaly: érdekes, színpompás. Ott társalogtak a faták, a ficsurok, a szülők százával és százával és nem lehetetlen, hogy nem egy lakodalom lesz az ősszel.

A kirándulásban a turista-egylet tagjaiból a következők vettek részt:

Schmidt János dr. az Arad-hegyvidéki turista-egyesület főtitkára, *Inokai Tóth Lajos*, *Pollák Sándor* cégfőnök, *Drasch Károly* bányamérnök (N.-Halmágy), *Martenz Caesár* a mezőhegyesi cukorgyár igazgatója, *Rényi Miklós* állomásfőnök és neje (*Gurahoncz*), *Tüdős Béla* főmérnök, *Ajtay Sándor* főerdész, *Rózsa Imre*, *Pálfy Pál*, *Laboda Lajos*, *Pálfy István*, *Jánossy Imre*, *Pálfy Kálmán*, *Keller Janka*, *Hady Autal* és *Scheer Arr.in*.

Amikor a havasi kürt újra megszólalt, jelezve az indulást, abbahagyták a táncot s megindultak vissza az érdekes, kedves kirándulásról.
Ritt Gyula.

MULATSÁGOK.

Vigalmi naptár:

Augusztus 4. Az új-arad-zsigmondházi egyesült önkéntes tüzoltó-egylet táncvigalma (Martini-vendéglő.)
Augusztus 12. Az aradi kereskedők körének népünnepélye (Városliget.)

(=) **A cigányzenekarok júliálisa.** Kedélyes multság színhelye volt tegnap délután ismét a csálai erdő. Az aradi cigányzenészek egy része tartotta pompásan sikerült júliálisát. A táncz kora délután vette kezdetét. Erdélyi Tóni zenekarának játéka mellett. Az első négyest mintegy 80 pár tánczolta. Jelen voltak:

Asszonyok: Schriffert Józsefné, Bardus Józsefné, Kovács Sándorné, Madarász Sándorné, Erdélyi Antalné, Gergely Katalin, Ováriné, Szida Miklósné, Schneiderné, Balósné, Vecsezné, Ivánné, Lázárné, Lukács Józsefné, özv. Gonczó Józsefné, Szalai Sándorné Cziránné, Triffné, Lelenginé, Hujjné, Richter Józsefné, Albert Jánosné, Szlovicsné, Ulmann Józsefné, Milinkovics Györgyné, Widikáné Opricz Pálné, Borsné, Kiss Istvánné, Szelezsán Jánosné, Laukura, Jánosné, Bács Károlyné, Panka Victoria, Lőrinczi Károlyné, Denk Jánosné, Schwarcz Jakabné, Hessek Mátýásné, Ziboczki Istvánné, Czivek Jánosné, Mitrun N-né, Zörösy Károlyné.

Leányok: Schriffert Rózsika, Szida Stefánia, Kovács Teréz, Bordus nőv., Madarász Mariska, Romanov Anna, Csernyánszki Róza, Argyelán Juliska, Zika Róza, Baranya Victória, Kolmann Katicza, Ulmann nőv., Liptók Mariska, Lok Teréz, Szabó Mariska, Ovári Amália, Köhleler Anna, Rolov Mariska, Balázs Erzsé, Schneider Mariska, Veneri Erzsike, Iván nőv., Brunner Klára, Argyelán Katicza, Hirsch Giza, Geric Teréz, Kovács Giza, Haffer Angella, Mosolygó Jolán, Gönczö nőv., Marka Vilma, Czira Rózsika, Gáll Erzsike, Foith Anna, Szelinger Erzsike, Hujj Irma, Kocsis Aranka, András Erzsike, Konkó nőv., Kocsis Juliska, Richter nőv., Albert Mariska, Szilávis Katicza, Ulmann Mariska, Molnár Mariska, Szukula Rózsika, Halász Mariska, Nedelka Mariska, Bors Ilonka, Neuhauser Mariska Lőrinczi Zsuzsika, Nagy Jolán, Halász Gizella, Schwarcz Jolán Szekeres nőv., Hessek nőv., Lőrincz Anna, Mitru Mariska, Lőrinczy Karolina.

EGYESÜLETI ÉLET.

(*) **A közép és kiskereskedők közgyűlése.** Az Arad- és környékbeli közép- és kiskereskedők társulata tegnap délután tartotta közgyűlését **Mittner** József elnökle alatt, melyen az egyesület monkaprogramját terjesztette elő **Edvi-Ilés** László titkár. A közgyűlés elhatározta, hogy segélyalapot fog megteremteni és társulati könyvtárt fog beszerezni. Elénk vita fejlődött ki a hitel kérdésénél, melynél két nézet küzdött egymással: a saját erejükből alakítandó hitelszövetkezetet pártolta az egyik rész, az ujonnan alakítandó városi takarékpénztár létrejöttének elősegítését a másik rész. A közgyűlés többsége az utóbbi nézetet tartotta helyesnek és kimondotta, hogy az új takarékpénztárnál részvényjegyzés által fogja a kellő befolyást megszerezni. A közgyűlésen jelen voltak **Mittner** József elnökle alatt **Weisz** Dávid alelnök, **Edvi-Ilés** László titkár, **Altmann** Ignác jegyző, **Binét** Ignác a kereskedő kör képviselőjében, **Braun** N. A., **Abrudán** Károly, **Schlesinger** Béla, **Kovács** Imre, **Amtmann** Lajos, **Spielmann** Ignác, **Weisz** Samu, **Krón** Lipót, **Hartmann** Samu, **Rosenberg** Jakab, **Melchner** József, **Dreichlinger** József, **Kilényi** Adolf, **Dávid** Vilmos, **Dávid** Jakab, **Werner** Sándor, **Walder** Simon, **Löwy** Mór, **Baumann** János, **Samstag** Adolf, **Reich** B. Károly, **Popper** Károly és **Szathmáry** Szilárdné.

(*) **A kereskedő ifjak betegsegélyező egylete** elnöksége tudatja a tagokkal hogy megbetegedésük esetén, *további intézkedésig*, orvosi tanácsért csak is dr. **Schuster** Ilés és dr. **Kiss** Dávid egyleti orvosokhoz forduljanak. Más orvosok igénybe vétele esetében sem az egylet

sem a látogatási sem a vényeket honorálni nem fogja. Kivételt csak azon esetek képeznek melyekben *rogtóni orvosi segély* szükséges, mi utólag bejelentendő az egyesület pénztárnokánál.

NAPIREND.

Július 24. Kedd. Róm. kath. naptár: Krisztina. — Protestáns naptár: Krisztina. — Görög-keleti naptár (július 11.): Eufémia. — A nap két 4 óra 12 perczkor, nyugszik 7 óra 27 perczkor. — A hold két 2 óra 7 perczkor, nyugszik 5 óra 48 perczkor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 759.0 milliméter, délután 2 órakor 756.1 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor C° + 28.0, délután 2 órakor C° + 31.2. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor DK. 3, délután 2 órakor DN. 4. — Felhőzet reggel 7 órakor derült, délután 2 órakor többnyire derült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 milliméter.

Időjósítás. A központi meteorologiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Meleg, helyenként csapadék, zivatarok.

Szabadságharczi emléktárgyak országos muzeuma (színház-épület, 1-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8 óráig délután 6 óráig. Belépti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ óráig. Helyiség: Erekléy-muzeum helyisége melletti ülésterem.

Schreyer Harry hangszerkiállítás (Szabadságtér 21.) Nyitva naponta délelőtt 10—12 óráig, délután 3—7 óráig. Bemenet szabad.

Július 28. Jegyzőválasztás Medgyes-Egyházán.
Július 30. Arad megye évnegyedes közgyűlése délelőtt 9 órakor.

Augusztus 15. Tisztiorvosválasztás Eleken.
Szeptember 12—13. Országos pinczergyűlés Aradon.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

Budapesti árú- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, július 23.

Délitőzsde. Buzakinál nagy, vételkedv jó. Szilárd irányzat mellett 25.000 métermázsra került forgalomba, 5 fillérig magasabb áron. Egyéb gabonaneműek közül rozs szilárd, árpa forgalom nélkül, zab gyöngye, tengeri szitárd, repce nyugodt. Időjárás változó, szeles.

Zárul 12 órakor:

Buza októberre	7.55— 7.57
Rozs októberre	6.69— 6.70
Zab októberre	5.18— 5.19
Tengeri júliusra	—
Tengeri augusztusra	5.89— 5.90
Tengeri 1901. májusra	4.73— 4.74
Repce augusztusra	13.15—

Zárul 4 órakor:

Buza októberre	7.56— 7.57
Rozs októberre	6.68— 6.69
Zab októberre	5.22— 5.25
Tengeri júliusra	—
Tengeri augusztusra	5.88— 5.90
Tengeri 1901. májusra	—
Repce augusztusra	—

Zárul 4 órakor:

Osztrák hitelrészvény	665.50	korona
Magyar hitelrészvény	686.—	
Leszámitolóbank részvény	453.—	
Rima-Murányi vasmű részvény	517.—	
Osztrák-magyar államvasuti részvény	657.75	
Közuti vasut	590.—	
Városi villamos vasut részvény	292,50	

S z e s z ü z l e t .

— Július 23. —

Mai jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona, finomított szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona, hordó nélkül per 100 liter $\frac{1}{2}$ o, beleértve 70 korona fogyasztási adót. Száritott moslék 11 korona métermázsánként.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti árú- és értéktőzsdén.

Budapest, 1900. július 23.

Magyar aranyjárdék $\frac{4}{10}$ o	96.—
Magyar koronajárdék $\frac{4}{10}$ o	90.90
Magyar arany $\frac{4}{10}$ o	100.50
Magyar ezüst $\frac{4}{10}$ o	99.60
Magyar keleti vasut	97.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	90.50
Magyar italmegváltási kötvény	98.—
Horvát-szlavon földterhermentesítési kötvény	92.50
Magyar nyereménysorsjegy kölcsön	158.50
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	138.50
Osztrák papírjárdék	97.50
Osztrák járdék ezüst	97.25
Osztrák járdék arany	96.25
Koronajárdék	96.75
1860-iki államsorsjegyek	134.50
Osztrák-magyar bankrészvény	1730.—
Magyar hitelbank részvény	685.—
Osztrák hitelintézet részvény	664.—
Osztrák-magyar államvasut	657.—

20 frankos arany (Napoleonkor)	19.31
Német birodalmi márka	118.50
London	242.80
Paris	96.55

KÜLÖNFÉLÉK.

□ **Különös halotti szokások.** A magyarokkal rokon északi népeknél érdekes szokások fűződnek a halott kultuszához.

Az osztrákoknál és voguloknál az özvegyen maradt nő nyirfahéjból, fából és bőrből bábút készít, mely az elhunytát ábrázolja, hat hónapon át mindennap odaülteti az asztalhoz a főhelyre, étellel, itallal kínálja és mindig magával hordja. A bábu ruháinak és ékszereinek olyanoknak kell lenniök, amilyeneket elhunyt férje viselt életében. A jakutok a kun sirszobrok primitív változataiképpen a halott emlékére alakját hiven utánozó fabábút faragnak, melyet díszes helyen állítanak föl a szobában s száját zsirral meg-megkeneketik és hust tesznek elébe. A sámán halottasállványára emberi alaknak megfelelően kifaragott deszkát állítanak, melynek törzsrésze madárformájú. A temetéskor azután a bálványbábút is szánra helyezik és bőrökbe kötözve ott hagyják a sir mellett. Érdekes a megemlítésre, hogy nemcsak az új-korban fölfedezett műveletlen népek vallási és halotti kultuszánál találjuk a babát, hanem még a klasszikai ó-kor művelt népeinél is. Így a régi egyiptomiak fából, mészkőből és gránitból, de leginkább zöld, vagy kék zománczsal bevont égetett agyagból halotti babákat, az ugynevezett sebtiket készítették, melyek a valóságos mumiák hű másai: testük be van pólyázva, karjuk mellükön keresztbe téve; az egyik kezükben kapát, a másikban őrségi fa-ekét tartanak, a vállukról megzsák lóg le a gabona befogadására. Ezeket a mumiasirokba temették a holtakkal együtt, mert a néphit szerint ezek munkálták meg a halott helyett az alvilági földeket. S ahogyan a tivornyák elfajzása alkalmával a csapongó jökevény lehangolása s csendesebb mederbe terelése végett memento mori-képpen fekete koporsót vitettek körül a felnőttek között, azonképpen vásott gyermekeiknek is gyakran halotti babákat adtak játékszerűl, hogy fékezze meg a túlaradó jólérzést s így a játék- s a halotti babák között nem is lehet náluk olyan szigoru határt vonni.

□ **Erthetően.**

Ur: Ah, nagyságos asszony. gyászban van?

Özvegy: Bizony, szegény első férjem meghalt.

□ **A grábóczi apátság romjai.** Érdekes régészeti kutatást kezdtek meg nemrég a grábóczi hegyen. A hajdani grábóczi apátság romjait keresik s már eddig is számos értékes régiséget találtak. Az ásatásokat Stanisics Adrián zárdafőnök kezdte s most Wosinszky Mór, az ismert régész fogja folytatni.

A pannonhalmi főapáti levéltárban őrzött régi levelekből csak annyit tudunk a grábóczi apátságról, hogy Siffridus gráci apát, kit a generális capitoltum az elidegenített monostorok visszaszerzésére és visszaállítására prokuratorul választott, 1345-ben restauráltatta; továbbá, hogy 1366-ban Konrád volt az apát, kit az apátok generális capitolioma az apátsági javak eltékozlása miatt megfosztott méltóságától s az apátság vagyonát ezután a pécsvárad apát őrizetere bízták. — De hogy mikor alapították a grábóczi apátságot, erre vonatkozóan semmiféle adat nem maradt fenn. 1586-ban öt görög-keleti szerzetes érkezett Grábócra, Dalmáciából. Miután Ibrahim-tól engedelmet kaptak templom- és zárdáépítésre, nyomban hozzáláttak a munkához. Eközben arra a fölfedezésre jutottak, hogy Grábócon már kellett lenni régebben zárdának és templomnak. A hegyen levő falromokon ugyanis keresztény képeket és föliratokat találtak. Ezek a régi apátság nyomai voltak.

IDEGENEK ARADON.

— Július 23. —

Fehér Kereszt szálloda. Ormos Arnold hivatalnok Budapest. — Stern Adolf kereskedő Bécs. — Blatt Mór utazó Budapest. — Donath Lipót utazó Pozsony. — Kempfner Béla utazó Budapest. — Kirshaft J. M.

utazó Berlin. — Kausz Géza utazó Budapest. — Weisz Arnold utazó Bécs. — Schvarz Arnold utazó Budapest. — Lukács Ferenc utazó Budapest. — Ziringer Lajos magánzó Debreczen. — Deutsch Ignác utazó Solingen. — Braun Gusztáv utazó Grác. — Mirka Emil huszárfőhadnagy Temesvár. — Berta József utazó Bécs. — Róth Bernát utazó Budapest.

Vass szálloda. Nigrén Demeter kereskedő Belényes. — Leichter Dezső utazó Budapest. — Marksteiner Jakab utazó Budapest. — Lukács Márton utazó Budapest. — Lukács Miksa utazó Budapest. — Gelb J. utazó Budapest. — Splényi Ernő min. tan. Budapest. — Pikó Bálint tanító és neje Ugrán. — Varas Julia énekesnő Budapest. — Lemberger Lajos utazó Budapest. — Wavricska József utazó Bécs. — Dozse Emil kereskedő Lippa. — Arany József utazó Budapest. — Opreán Nestor ügyvéd Szent-Miklós. — Békeffy Sándor állatorvos Csermő. — Feld Mór utazó Bécs.

Központi szálloda. Pintér Mihály hivatalnok és neje Szolnok. — Kövér Márton birtokos Szemlak. — Schradny Ernő főmérnök Budapest. — Baksa Béla jegyző Battonya. — Orosz Gyula jegyző Kiszén. — Génes Ede utazó Budapest. — Becsey Hugó birtokos Budapest. — Varga József utazó Temesvár. — Prager Henrik utazó Bécs. — Elias Benó utazó Budapest.

REGÉNY-CSARNOK.

Modern Ophélie.

— Regény. —

Fordította: **Liptai Imre.**

(Folytatás.)

ÖTÖDIK FEJEZET.

A generálisné, — így nevezték Sergius nejét a Szasinó környékbeliek — csakhamar észrevette, hogy az ő rokona Sztizkoe-ben elvesztette a szívét és a fölfedezés nagyon rossz szul esett neki.

Iwanowna Zsófia kitünő asszony volt, éles eszű és rendkívül előkelő. Smolni-ban nevelkedett. Gyermekeire, akivel egyedül maradt a földön, mind azt a szeretetet áruháza, amire csak jóságos lelkülete képes volt.

Nagy birtokát és vagyonát megőrizte kapzsi rokonaitól. Szükszavu volt, kereste a magányt, órákig elbarangolt a mezőkön és került minden beszélgetést, ami csak Sztizkoe és Lina körül forgott.

— Kétségtelen, hogy szereti a hercegnőt, — gondolta magában a jóságos asszony nagy töprengései közepett. De soha sem fogják, sajnos, odaadni neki feleségül és ez a szerencsétlen fiu nem tartozik azok közé, akik kétszer is tudnak szeretni. Annál sokkal jobban ismerem! . . . Nem fogja megkapni. Ismerem a Sastunow családot. Mit nekik a nemes sziv, a lelki tulajdonságok, de még egy jó hangzású név is, mint a Gundurowé. Egy fényes egyenruha, valami hangzatos czim, egy kis befolyás az udvarnál, csak ilyen dolgok fogják őket vezetni, amikor Lina férjének a megválasztásáról lesz szó.

Igy folyt le három nap. Sergius mindig csak arra gondolt, hogy amint lehet, Sztizkoe-be menjen. „Szembe kell nézni a veszéllyel, — gondolta magában második anyja — és magára öltve utcai toalettjét, megkérdezte unokaöcscsét, hogy nem akarná-e elkísérni, miután látogatást szándékozott tenni Sastunowéknál.

Egy elegáns batárban, mely elé négy gyögyörű szép barna pej volt fogva, Iwanowna elhajtattott unokaöcscsével együtt. A lovak pompás trappban vitték az utasokat az erdő széléig. Itt egy fordulónál egyszerre élénk kiáltás keltette föl Gundurow figyelmét.

— Mi történik itt? — kérde Gundurow fölémelkedve.

— Bizonyosan az erdőmester, aki valakit falopáson ért, — magyarázta a kocsos, a lovakat a gyorsabb tempóra nógatva. Nemsokára aztán szitkozódást hallottak:

— Átkozott bitang! Hát nem látsz? Várj, majd adok én neked!

— Kegyelem, nagyságos uram. Könyörgöm, bocsásson meg, Hogy forduljak meg? Az egész rakományom felborulna.

— Hát ezer ördög, bánom is én, ha kifordulsz, kutya.

Ebben a perczen ért a fordulóhoz a batár és a bentülők láhatták, hogy két szekér állt szemben az országúton és egyik sem tudott előre menni. Az egyik szekér magasan meg volt rakva edényekkel. A gazdája hajadon fővel állt a kocsi mellett és főlemelt kézzel igyekezett elhárítani az ütést, amit az egyenruhás a'ak, a másik kocsi tulajdonosa rá mért.

— A rendőrkapitány ur, — szólt a fogat-kocsis hátrafordulva.

— Ugy, hiszen azt ismerem, — mondá Iwanowna, — Akulin ur! Akulin ur! — kiáltott, mialatt a batár a paraszt szekér mögött megállt.

Akulin megfordult és a mellette álló fiatal ember is.

— Ejj, no nézd! — kiáltott az ifju, — jó jó napot Gundurow. Amint látod, éppen Elsi-pifor hősködése szórakoztat.

— Ki ez a fiatal ember? — kérde Iwanowna Zsófia.

— Valamikor juhász volt, valami Szivitsew. Nagyon kellemetlen ember, — válaszolt Gundurow halkán.

Eközben Akulina a batárhoz közeledett. „Excellenciád . . .“ — kezdé, de Iwanowna szigorú hangon félbeszakította. — Mért akarta azt a szegény embert megütni? Nem látom be, hogy mire jó az?

— Bocsánatot, — szólt a rendőrtisztviselő félig bosszusan, félig zavarral, — én nem vagyok durva ember, elhiheti asszonyom, de . . . ez az átkozott gazembr, ez a számár . . .

— Hát nem látja, hogy a kocsija elakad a sárban, — mondá türelmetlenül — és hogy ez a szegény ördög inkább segítségre szorul, mint szidásra.

— Siess Feodossi, segíts neki, hogy kilábalhasson, — szólt Gundurow a kocsishoz, maga is kiugrova a batárból.

Seorgius és öreg kocsisa sokáig dolgoztak, amíg végre sikerült a járművet kiemelni a kátyuból, de még így sem ment simán a dolog, mert ló elbukott és a zökkenés következtében a kocsi rakománya is majdnem teljesen behullott a sárba.

— No, most mehetünk . . . itt van a károtokért, — szólt Akulin leereszkedőleg, összegyűrt bankjegyet dobva a nüledező fuvarosnak.

Erre aztán elindult a rendőrtiszt kocsija, hangos ostorpattogás közben.

— Hajtasson excellenciád, hajtasson! — szólt a fuvaros lovát fölsegítve a földről.

— Hiszen akkor összetörjük az áruidat, — mondá Gundurow.

— Nem baj az, csak hajtasson, jó uram. Önnek köszönhetem, hogy kijutottam, — felelé a paraszt hálálkodva.

— Ugy-e kemény ember a rendőrkapitány ur. — szólt nevetve Feodossi.

— Bizony, egy kicsit. Le is ütötte a fejéről a sapkáját. De azért az isten éltesse, mert a káromat bőven megfizette.

(Folytatása következik.)

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi május hó 1-től.)

ARADRÓL		ARADRA	
Budapest felé indul:		Budapest felől érkezik:	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.05
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. tv. reggel	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. tv. d. u.	3.56	Személyvonat d. u.	3.55
Gyorsvonat délután	4.21	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Szmv. Szolnokról este	8.48
Erdély felé:		Erdély felől:	
Személyvonat reggel	6.35	Soborsinról reggel	6.59
Gyorsvonat délután	12.11	Személyvonat d. e.	10.50
Soborsinig délután	2.04	Radnáról délután	2.36
Személyvonat d. u.	4.30	Gyorsvonat délután	4.06
Radnái este	6.35	Személyvonat este	8.57
Gyorsvonat este	7.18	Gyorsvonat délelőtt	8.08
Temesvár felé:		Temesvár felől:	
Személyvonat reggel	6.20	Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	5.—	Személyvonat éjjel	10.55
Szeged felé:		Szeged felől:	
Vegyesvonat reggel	6.45	Személyvonat reggel	8.53
Személyvonat d. u.	4.25	Vegyesvonat este	6.50
Brád felé:		Brád felől:	
Személyvonat reggel	6.25	Borosbesről szv. r.	8.03
Vegyesvonat d. u.	12.06	Vegyesvonat d. e.	11.—
Borosbesig szv. du.	5.20	Személyvonat este	7.—

Aradi nyári szinkör.

Kedden, 1900. évi július hó 24-én

Tosca.

Dráma 5 felvonásban. Irta: Sardou Viktor. Fordította: Makó Lajos.

SEEMÉLYEK:

Scarpia báró Gaál Gyula.	Caprèbla . . . Szadal F.
Cavaradotti . . . Palágyi L.	Gennarino . . . Harmath J.
Angelotti . . . Gáthy K.	Spoletta . . . Czako V.
Attavanti . . . Bács Károly.	Floria Tosca . . . Angyal Ilka.
Eusebe . . . Mezei Péter.	Mária . . . Kaloesa R.
Trevilhac . . . Hajnal D.	Oriencia . . . Tájékeri B.

Kezdete 8 órakor.

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:

Vass Géza.

NYILTTÉR.*

1983—900. tkv.

Árverési hirdetmény kivonata.

Az ujaradi kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Vajda István végrehajtónak Teleszku Jován végrehajtást szenvedő elleni 200 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a temesvári kir. törvényszék (az ujaradi kir. járásbíró) területén lévő, Főregyházú fekvő, a főregyházi 181. sz. tjkvben A. I. 1—6 sorsz. (372—373) hrsz. 194 összeírású sz. a. felvett házra, 800 □-öl beltelekkel és 575. (715—716) 771, 1340. és 1539 hrsz. a. felvett 9 hold szántóföldre az árverés 2948 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi augusztus hó 10-ik napján d. e. 10 órakor Főregyház községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 294 korona 80 fillért, készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Uj-Aradon, 1900. évi május hó 15. napján.

Az ujaradi kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóság.

Dr. Simonfay,
kir. aljbíró.

409—1900. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. járásbíró V. 728/1900. számú végzése által özv. Flamm Lipótné mint Tertschek Miklós engedményese végrehajtató javára, Tertschek és társa aradi cég ellen 6000 korona tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 3635 kor. 60 fillérre becsült butorok, kereskedelmi áruk, varrógépekből álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén, vagyis Aradon, Andrassy-tér 3. sz. a. leendő eszköz-lésére 1900. évi július hó 31-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törvény 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Aradon, 1900. évi július hó 20. napján.

Ortutay Antal,
bir. végrehajtó.

= Nyomtatványokban =

ha **izlést** keres és **pontos időben** kíván hozzájutni és főleg súlyt fektet **jutányos árakra**, úgy tegyen megrendelést

az

Aradi nyomda részvénytársaságnál

melynek a szakipar legújabb vívmányai szerint új aranyozó és könyvkötészeti gépekkel berendezett

könyvkötészeti osztálya

könyv- és hangjegy bekötéseket olcsó árban vállal és különösen disz-munkák elkészítésében remekel.

Pontosság.

Diszkrét izlés.

Tartós munka.

Mindamellett
olcsó árak!

Szóval: teljes megelégedés, úgy hogy ismerőseinek is melegen ajánlhatja.

Magy. kir. államvasutak.

97186—900. sz.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és fehérművek, botok, napernyők, esernyők stb. az alább felsorolt állomásokon és következő napokon tartandó nyilvános árverés alkalmával azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni.

Arad állomáson f. é. július hó 31-én d. e. 9 órakor.

Budapest, 1900. július hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Magy. kir. államvasutak.

58284—900. sz.

Pályázati hirdetmény.

Az alulírott igazgatóság a magy. kir. államvasutak részére 1900. évi augusztus hó 1-től. 1901. évi hó 31-ig illetőleg 1902. év végéig különféle méretű csiszolókorongokból felmerülő szükségletének szállítást biztosítani kívánván, ezennel nyilvános pályázatot hirdet, nevezetesen: Norton-féle, Vulcán-féle, nascos csiszolóból és carborundum anyagból készült csiszoló-korongokra.

A kiírás tárgyát képező egyes méretű csiszoló-korongokat előtűntető jegyzék, mely egyszersmind ajánlati mintául szolgál, valamint a szállításokra vonatkozó részletes módozatok, valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők és a magy. kir. államvasutak igazgatósága anyag és leltár beszerzési (A III.) szakosztályánál (Budapest Andrassy-ut 73. sz. II. emelet 47. ajtó sz. ingyen kaphatók.

A szabályszerűen kiállított ivenkint egy koronás magy. kir. okmánybélyeggel elátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb f. évi július hó 31-iki déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak anyag és leltár beszerzési szakosztályában átadandók, illetőleg posta útján oda küldendők és a boríték ezen külczimel látandó el:

„Ajánlat csiszoló-korongok szállítására 58284—900. számhoz.”

Bánatpénzül az ajánlt árak egy évi értékének 5%-át készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban legkésőbb 1900. évi július hó 30-iki déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál leteendő.

Később benyújtott ajánlatok, valamint olyanok, melyek nem pontosan és részletes módozatok bemutatása mellett állítatnak ki, végül olyanok, melyek után bánatpénz nem tétetett le, nem vétetnek figyelembe.

Budapest, 1900. június hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnomát nem díjazatik.)

10309—1900. khsz.

Hirdetmény.

Hubert József aradi lakos Hajó-utca 1. szám alatti telkén egy szappan és gyertyafőző felállíthatására telep engedély iránt folyamodván, az 1884. XII. t. cz. 27. §-a értelmében a telep helyszíni tárgyalására határidőül folyó évi július hó 24-én d. u. 5 órája kitűzetik, a melyre az érdekeltek ez uton is meghívotnak azon észrevétellel, hogy a telep helyszíni és tervrajza, valamint az üzem módjának leírása a kapitányi hivatal iparügyi osztályánál folyó évi július hó 24-ig mindenkor a hivatalos órák alatt betekinthező s a netáni észrevételek írásban ugyanott. élőszóval pedig a helyszíni tárgyalás alkalmával megtehető, mert amennyiben ilyenek nem emeltetnének, s ha köztekintetek gátolag fel nem merülendnek, a telep engedély az idézett törvény 30. §-a rendelkezéséhez képest ki fog adatni.

Arad, 1900. évi július hó 19-én.

Green,
alkapitány.

17376—1900.

Pályázati hirdetmény.

A budapesti m. kir. kertészeti tanintézetnél rendszeresített kertész képző tanfolyamra Arad sz. kir. város részéről felküldendő egy tanuló részére pályázatot nyitunk.

A pályázati kérvények a polgármesteri hivatalban megtekinthető pályázati feltételeknek megfelelőleg tetszerelve folyó évi augusztus hó 2-ik napjáig bezárólag a polgármesteri hivatalnál nyújthatók be.

Arad, 1900. július hó 21.

A városi tanács.

2393—1900. pm.

Pályázati hirdetmény.

Arad szab. kir. város törvényhatóságánál egy 1400 korona tisztí fizetéssel és lakbérilletményvel javadalmazott irodai segédtszti állás üresedésbe jöven, azokat kik ezen állást elnyerni óhajtják, s az 1883. évi I. t. cz. 19. szakaszában előirt minősítéssel bírnak, felhívom, hogy pályázati kérvényüket hivatalomhoz a folyó évi augusztus hó 6-ig bemutassák.

Aradon, 1900. évi július hó 16-án.

Salacz,
királyi tanácsos
polgármester.

403—1900. g. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a színház bádoggal való fedése iránt folyó évi július hó 30-án d. e. 10 órakor árlejtést tart.

Kikiáltási ár: 416 kor. 01. fill.
Bánatpénzül leteendő a kikiáltási ár 10%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árlejtésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezárta a szóbeli árlejtés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánatpénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árlejtési feltételek a gazdasági tanácsnok urnál az árlejtést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székének 1900. évi július hó 23-án tartott üléséből.

Kiadta:

Vannay,
aljegyző.

Magyar kir. államvasutak igazgatóság.

27190. F. IV. szám.

Hirdetmény.

A kézbesíthetetlen és fölös szállítványok a vasuti üzletszabályzat 70. §-a értelmében nyilvános árverés útján, d. e. 9 órakor az alább felsorolt állomások teheráru raktáraiban a következő napokon kerülnek eladásra, melyhez a t. közönség ezennel meghívatik.

Állomás	1900. július
Debreczen	23-án
Kolozsvár	23-án
Csaba	23-án
Budapest Józsefv.	24-én
Kecskemét	24-én
Eszék	24-én
Szabadka	25-én
Zágráb	25-én
Pápa	25-én
Budapest ny. p. n.	26-án
Arad	26-án
Nagyvárad	26-án
Szatmár	30-án
Miskolcz göm. p. u.	30-án
Pozsony	30-án
Győr	31-én
Veszprém	31-én.

Budapest, 1900. július hó 1-én.

Az igazgatóság.

Csak nőket érdekelhet e szenzátiós felfedezés!

„AFRODITIN“

mellszépítő, a háremhölgyek csodáhatásu laurus-irja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjui üdeségét, ruganyos teltségét. A testbört bársonylágyágúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodáhatásu ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. **Törvényesen védve.** A pénzbeküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratóriumában

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88. sz.